

GENETHLIACUM
ILLUSTRISSIMO-
RUM PRINCIPUM
CAROLI

MARIÆ

A

MŌSIS CANTABRIGIENSIBVS
CELEBRATUM.

Excusum Cantabrigiæ.

1631.

1891

1891

Potentissimo Monarchæ

C A R O L O,

Eloctissimæque ejus Conjugi

M A R I Æ

Reginæ nostræ serenissimæ,

Apologia Academiæ Cantabrigienfis, quòd
tardior accesserit ad gratulandos
Principum natales.

U M lateri nostro lethalis inhaesit arundo,
Qui potuit calamus nostra tenere manus?
Natales dedocta fui celebrare canendo,
Assueta ad multos funera flere dies.
Et dolor è morbo me falsis imbribus implens
Exclufit dulces ore Heliconis aquas.

Postquam convalui, pro grato principis ortu
Gratia, sera licèt, seria nostra venit.

Ad CAROLUM Principem.

C Arolus Anglorum gestabis sceptræ secundus
Nomine; re pariter, spero, secundus eris.

Ad MARIAM Principem.

Q Uæ regis nata es, regis germana futuri;
Sis regis conjux, regis & ipsa parens.
Virgini enim Mariæ non fas mihi fundere vota:
At quis pro Maria virgine vota negat?

Henr. Butts, *Procan.*

ILLUSTRISSIMORUM PRINCIPUM
CAROLI & MARIE
GENETHLIACON.

Quæ modò felicem se nato principe dixit,
Fœmineo facta est felicior Anglia sexus:
Quique pares thalamo, parili nunc prole beati
Exultant, Carolúmque pater, matérque Mariam
Vendicat: hoc ipsum præsentit nostra Camæna,
Jámque uno júnctas fortunas prædicat ore.

Edvard. Mountagu, *fil. natu max.*
Baronis Mountagu de Boughton.
Coll. Sid. Suff.

In Mariam Principem.

Quin & fœminei sexus jam, Musa, vacandum est
Laudibus; haud totam te cupit esse suam
CAROLUS. At quoties claram memorabis *Elisam*;
Dices, virgo suum possit habere decus.

De CAROLO & MARIA Principibus.

CAROLUS est nobis, quis? Rex & Regius infans.
Estque MARIA simul Regina & Regia virgo.
Et Princeps pariter, nempe ille vel illa: juvabit
Ludere in ambiguo Naturam, & fallere, iidem
Nominibus miscendo sua cum prole parentes:
Gaudia dum nobis, quæ vera & nomine in uno
Júncta, dabit, necnon sexu firmabit utroque
Nomina & imperium in natis æterna parentum.

Henricus Noel, *Vicecomitis de Campden*
filii natu minor. Trin. Coll.

AN sicut filuit, filebit ultra,
O Thymbræ, cohors sonora; clamet
Cum proles CAROLUM gemella patrem?
Imò quâ nitidis resurgit undis,
Quâ Phœbus liquidis recumbit undis,
Auditurque sonus rotæ cadentis,
Ingens, CAROLE, natus audietur,
Ingens filia: nôrit hoc superni
Orbis circulus, hoc sciet tremetque
Custos Tartaræ tyrannus aulæ.
Castris jam solitis cohors recepta,
Non sicut filuit, filebit ultra.

Quid ni dixero te novum Gradivum,
Natum, CAROLE, lilio rosâque?
Et, si fœmineum genus lapilli
Pyrrhæ, parva MARIA margarita est.
Sic totius erit patentis orbis
Et flos CAROLUS, & MARIA gemma.

Nic. Weston, *Coll. Trin.*

CAROLUS è CAROLO, Princeps è Principe; surgunt,
Cum fuit Angligenis una MARIA, duæ:
Quàm bene succedit quòd tandem, Maxime CAESAR,
Non tantum PATRIAE dicetis esse PATER!

Ben. Weston, *Coll. Trin.*

*In partum aureum, alterum, D. Regis Caroli
Potentissimi, & D. Mariae Gratiouissimæ,
D. Mariam Principem Illustrissimam.*

SAlve virgo redux patrona terris,
Henrici bona neptis & Jacobi.

Salve quæ geminâs tuere lances
 Æqui, pulsa solo, remissâ cœlis,
 Astrææ genus, & datura longas
 (Sic mens incitat auguri) quæres.

Per te prima salus, *Maria*, mundo,
Eva post grave crimen & reatus,
 Quorum conscia sylvâ sola, & anguis.

Tu virgo pariter pia; piabis
 (Neu sim iudicii peto profanus)
 Quicquid nuperus impiare Mavors,
 Quicquid *Spinola Tilli*ve versum
 Aut hæc aut aliâ dedere terrâ
 Diris stragibus in nefas ruentes,
 Et toto furor (ut cruentus!) orbe.

Ignes tu veteres, & (ah!) sinistrè
 Dictæ faustior opprimes *Maria*,
 Queis quondam incaluit Britanna tellus,
 Sedans lacte tuo virago flammâs.

Nam cur tam gravis adlubescat ardor?
 Cesset Sirius ardor illè, & orbem
 Regas Cynthia frigerante curru.

Plura est addere, plura, sed gemellum ex-
 -hausta est & mihi Musa per laborem,
 Dum fratris *Caroli* sonare cunas,
 In ventos licet hic labor, jacéntque
 Tot (proh!) carmina nocte sub profunda; &
 Jam fervet Schola, tunc vacabat, omnes
 Ad pensum grave cogimur, gravisque
 (Ut fas, ut medio decet Novembri)
 Saxum volvimus occupationis.

Salve virgo redux patrona terris.

S. Collins, *Regalis Collegii Præpositum*,
 & *Sacra Theologia Professor Regini.*

Ad Serenissimum Principem CAROLUM,
Britanniarum &c. Regem,
Gratulatorium.

S At propriis opulenta bonis, satis insula felix
Hæc, nimium bellis ni quateretur, erat.
Quæ mala divisus dederat color ipse rosarum?
Quæ seges alternis, sceptrâ inimica, malis?
Has jungis tu, HENRICE, rosas; tu hæc sceptrâ, JACOBE:
Ater & alterius regna beata facis.
Effe quid hoc dicam porro, quod nominis omen,
CAROLE, quod tibi bis juncta MARIA venit?
(CAROLE & ipsa MARIA diu sic vivite juncti)
Nil vates dubito; Secla beata dabis.

Tho. Comber, D.C. Coll. S. & indiv. Trin.
Præfatus.

In utramque prolem Serenissimæ Reginae
MARIAE.

ET Pater indigenas geminato proluit Anglos
Flumine Sequanica Thamesis auctus aqua:
Et teneram lævi de corpore Gallica geminam
Trusit, in Angliaca consita vitis humo.
Alluat hostiles Hic victor, & obruat oras,
Et penitus toto regnet in Oceano.
Hæc quoque Regali vigeat tibicine fulta,
Et multo nostros palmitè ditet agros.
Æquoreos longum fœcundet Uterque Britannos;
Ille Deos terris, Illa datura Deas.

Tho. Goad, Doctor Juris Civilis,
d. Coll. Regal.

QUⁱ Carolum nobis dederit, dederitque Mariam,
 Quid, post se, melius dare possiet Optimus ille?
 Quid, post se, majus dare possit Maximus ille?
 At geminum nobis Carolum, geminamque Mariam
 Optimus ille dedit, Maximus ille dedit.

Succrescit Carolus Carolo, Maria Mariæ:
 Utriusque parentis uterque levamen, uterque
 Delicium, populi stabilimen uterque Britanni;
 Gaudia præsentis, venturæ pignora pacis.
 Optimus ista dedit, Maximus ista dedit.

Par olim tanto Carolo sis, Carole parve!
 Par olim tantæ sis, parva Maria, Mariæ!
 Par olim tanto sis, parva Maria, marito!
 Æterno Carolo sit felix terra Britanna!
 Optimus ista duit, Maximus ista duit!

G. C. C. C.

*In secundum partum Augustissimæ Reginæ
 Mariæ Dominæ Mariam.*

NAm sic decebat in futura tempora
 Nomen genúsque prorogare: nec satis
 Omnes in uno spes locare seculo.
 Huc usque soli, CAROLÆ, tibi vixeras,
 Unius ævi conditor; sed duplici
 Jam prole sæclis prospicis sequentibus,
 Et sempiternæ Gentis initium struis.
 Tenebit ille regna, sed serò, tua,
 Suis colendus & tremendus hostibus:
 Dum Phœbus altum pervagabitur polum,
 Thetisq; terras alluet Britannicas.

Et illa faustis conjugata nuptiis
Pacabit orbem: quâsque dividit mare
Gentes, sacrato copulabit fœdere.

Crescant avitis æmuli virtutibus
Par dulce nostri spes decûsque seculi,
Veræ Parentum imagines Regalium.
Vivant in illis Mater ac Pater simul,
Dum præferente lucidam famâ facem
Sequuntur animi corporisq; dotibus
Matrem Maria, Carolûmq; Carolus.

Henr. Molle, *Regal.*

Ad Serenissimum Regem.

Filia nata tibi sub quarta luce Novembris,
Quintâque famosa est proditiōe dies.
Septima post decimam sceptris sacrat̃ur Ellisæ;
Nona ortu Rex est inclyte clara tuo.
A Jano incipiet noster non ampliùs annus;
Tu manda, & primus jure November erit.

Tho. Fuller, *Coll. Sid. Suff.*

*Cantabrigie ad Oxoniâ apostrophe, quæ
prior & sola fuit in celebrandis Caroli
Principis natalitiis.*

TAndem infesta lues sat expiata,
Nec jam pestiferas anhela ducit.
Granta auras, properans adire cunas;
Quin tecum liceat frui Mariâ.
Tu nullâ sociâ vagans per aulam,
Ausâ es. Bellositana Musa, versa
Affari Carolum; canora ut esse

Castires,

Gestires, tua cūm soror sileret.
 Esto: tu poteris movere cunas,
 Infantique placere cantilenis;
 Cui nutrix tamen ubera admovebit
 Tandem Granta, geret finique alumnū,
 Musaque erudiet severiore.

*De Carolo & Maria Principibus
 Regem Reginamque
 referentibus.*

Reginæ & Regis multus sudarat Apelles
 Æternos depingere vultus.
 (Quos ubi dispositos per tecta frequentia vidi,
 Gentemque agnovisse penates,
 Cœpi tunc fidum populi in te, Carole, amorem
 Laudare, & mox spernere avaros
 Qui Regis solo venerantur imaginem in auro.)
 At frustra sudarat Apelles,
 Nescius & similes inter se reddere vultus
 Ipsisque exemplaribus: omni
 Ut noscat (temerè quos Arte referre putarat)
 Majores hos Arte fuisse.
 Ergo tentabat Natura quid ipsa valeret
 Nascendo quoque ludere formas,
 Ludit at illa operam primam, nec posse fatetur
 Conatu superarier uno
 Tantum opus, & nisi gaudet potuisse secundo
 Caroliden similem dare Patri:
 Mox successu audax finxit Natura Mariam,
 Quæ Matris dulcissima imago:
 Æternos ut in his formis spirare Parentum
 Vultus cernant secula sera.

De Mense Novembri, quo nata est
Domina Maria.

Mensis in fastis memorande nostris,
Plurimo qui sis minio notatus,
Principes natos memorans, nefandam &
Proditionem;

Ut tuis Sancti numerum Calendis
Aureum inscribant meritò, dedisti
Bis sacra in lucem capita, & salutem
Omnibus unam.

Nempe natales celebras Parentis
* Caroli, & natæ teneræ Mariæ;
Stirps Stuartorum viret usque & usque
Mense Novembri.

Ver in Autumnum rediisse dices:
Unum id Autumno annumerat Novembrem,
Regia quod tunc * Folium cadebat
Stirpe oriundum.

Hinc nigro mensis niveus notatus
Plurimo carbone, notandus ultra,
Si modò in diros abiisset ignes
Quinta Novembris.

At suum fortum placidè reclusit
Ista: (Dii præsumt gravidis) Mariam
Quarta dat, solennior ut rediret
Quinta Novembris.

Ergò (res poscit) gementur ignes,
Bis crepent tormentaque: sed cavete
Nè levem fortè excutiat soporem
Regia virgo.

Henr. Fern, *M. A.*
Soc. Trin. Coll.

B

Carmen

Nov. 19.
1600.

Henr. prin-
ceps obiit
Novemb. 6.
1612.

Carmen gratulatorium pro secundo

Serenissima Regina Mariæ puerperio:

una cum excusatione hujus ob-
sequii in natalitiis Illustrissimi
Caroli Principis omisi.

Carolus ante annum, Diis inspectantibus ortus,
Et medium stella præveniente diem.

Nunc etiam, superis haud dispar cura, Maria

Prodiit è thalamo, Diva venusta, tuo.

Granta tamen nullos meminit vidisse triumphos;

Cæperat & Nymphas increpasse suas;

An mea non isto pars est in munote Divam?

An vos oblitas carminis esse putam?

Quid pigre cessatis? ait. Tum maxima nati,

(Sed prius humidulas rore rigata genas)

Parce precor, genitrix, inquit: ne tristitia fari

Cogar, & hunc fletu sollicitare diem.

Scis bene, ni superent veteres nova gaudia lætus,

Scis bene, non gratis nos tacuisse prius.

Sparsa erat Angliacas passim, vefana, per oras

Fœta nimis lethi mater, acerba lues.

Spirabant mortem vivi, tumulorque jacentis

In tumultum sanos præcipitabat odori.

Ipsa novas etiam peperere cadavera mœnes,

Fatæque sunt prædis ditia facta suis.

Quæ nobis animo vires? quæ cura cavendi?

Quis potuit læti carminis esse locus?

Cùm tu incesta domi, peplum læstrata, scideres;

Nos procul, haud nostros, incoleremus agros.

Parce precor genitrix. Memini bene rettulit illa.

Pròque meis supplex ipsa ego, dixit, ero.

Tum verò, genibus subnixæ tremantibus, inquit,

Carole parce precor, parce Maria parce:

Academiae Cantabrigiae.

31

Carole jam duplex, & duplex facta Maria.
Accipe, tarda licet, gaudia, vera tamen.
Sic qui nunc cunis quatitur crepitantibus infans,
Ascripto Superis sceptrâ Parente gerat:
Quæque novam tenero lucem miratur ocello,
Liberet Angliacam, Regia sponsa, fidem.
Ille suis Patrem referat post fata Britannis:
Francigenis Matrem penset & illa suam.

Tho. Vincent,
Coll. Trin.

O Regi Carolo modò nata Mariae,
Principis & Caroli jam celebranda soror!
Tu Matris nomen, Patris ille habet; utque Parentes,
Crescite amore hominum, crescete amore Dei.

Guil. de Insula
sive Lysle.

Carmen Natalitium ad illustrissimam dulcissi-
mamque Principem MARIAM.

Infans illustris, cœlique beata propago,
Magni patris amor, matris imago minor.
Advenis in lucem nobis optatior ipsa
Luce, vel his oculis quæ sua vox vident.
Salve iterata salus populi, quæ juncta priori
Imples cor Patriæ, spem geminando, tuæ.
En tibi, parva Venus, prorepsit publica Musa,
Affectans cunas tangat ut ore tuas.
Et quia pauperibus pretiosa crepundia desunt,
Fundimus in teneros carmina pauca sinus.

Τῇ γλώσῃ δίδυμη παρὰ σοί, Παις Δία, μελίξω.
 Καὶ δίδυμον πάντως αἰπὸν ἔστιν ἑμοί.
 Οὐ γὰρ σοῖς ἀμφοῖν ἀλὶς ἢ μία γλῶσσα γονεύσιν,
 Οὐδ' ἀλὶς ἡμετέρας ἢ μία γλῶσσα χαραῖς.

Excusatio Academiæ ad Carolum Principem.

QUOD fuit ad nixus Academia muta priores,
 Ignoscat Princeps CAROLUS; Ægra fuit.
 Spe veniente nova, si jam tacuisset amorem;
 Non morbo tantum, digna sed illa mori.

*Carolus & Maria. }
 Lac erat ori Musa. } Anag.*

MAJestas infans voluit vagire; sed Ori
 Lac dedit, officio Musa superba suo.
 Indè tument mammæ: date Vos, Par dulce, levamen
 O citò! Vim succi non tenet illa sui.

Joan. Booth, C. C. C. Sec.

MUSÆ CANTABRIGIENSIS
 VOTIVA

Pro Domini, Dominae, prolisque utriusque salute.

Ad REGEM.

SALVE cura Deum, vigilat tibi jam bona Juno,
 Et Lucina tuos excubat ante pedes.
 Quàm prono & facili properant tibi Numina gressu!
 Invida nè rursum, tarda vel esse putes.
 Carolus en terras repetit tuus, alter, & idem:
 Qualis nempe tibi debuit esse prius.

Hunc

Hunc sequitur Virgo, cœlo delapsa benigno
 In Matrisque sinus, in gremiũque Patris.
 Hic stupet; attonitòque oculo miratur utrumque:
 Nescia cœlum illud præferat, anne tuum.
 Consulat ut primò Patriæ, dic Maxime Regum:
 Ad superos redeat non nisi sera suos.
 Nil opus est armis Patriæ, te sospite, Virgo:
 Sat valet illa, tui quodd decus oris habet.
 Namque tua dignata manu quis vincula collo
 Non poscat cupidus, servitiũque petat?
 Si quis erit; Fratrem videat: tũque eligat ipse,
 Tu facie superes, vincat an ille *mann*.
 Quàm tibi, Rex, blando lascivit sydere cœlum!
 Quàm læta atque hilaris Juno vocata redit!
 Numinis at facilis sunt hæc *prælia* sola:
 Jàmque brevi partus nil nisi *ludus* erit.
 Pignora ob hæc totos en devorat invidis ungues:
 Vt digitis, pergas si modò plura dare.

Ad REGINAM.

S Alve magna parens, cui lactea *lilia* sacra;
 Sponsaque in æterna digna cubare *rosa*.
 Grata quibus vel sponsa, magisque puerpera grata,
 Quot regina tuos obruis una bonis!
 Maxima sunt (fateor) tecum quæ dona tulisti;
 At majora feret partus uterque tuus.
 Tũque *rosæ* fausto junxisti *lilis* nexu.
 Uxor; at in partu hæc undique mista virent.
 Quæ bene juncta juvant, quantum jam mista juyabunt!
 Quantum nempe solent ore placere tuo.

Ad Principem CAROLUM.

*In numismata, quæ eodem quo sacro fonte ablutus est:
 die, missilium vice, ejus nomine dispersa sunt.*

S Alve & magne puer, superesque ut secla priora,
 Fratris cresce tui tempore, eteise tuo.

Bis duo prima tibi numerat si regna moneta,
 Sparſaque pro domino muta ſcit illa loqui,
 HACTENUS ANGLORUM quæ NEM O; tantus in ipſis
 Si reptas cunis, Carole, quantus eris!
 Quantus eris? vel *Magno* in terris major: at olim
 Maximus in cœlis; ſis niſi Patre minor.

Ad Principem MARIAM.

S Alvæque ſis Mariz Maria auguſtiſſima proles,
 Altera ſpes Matris deliciæque Patris.
 Carolus en frater brevibus quàm amplectitur ulnis!
 Cunas ecce ſuas nunc jubet eſſe tuas.
 Cedite prima quibus ſunt incunabula curæ;
 Cedite nutricum ſedula turba nituis:
 Motantiſque manu regat hæc cunabula Princeps,
 Qua victrice brevi ſceptra ſuperba reget.
 Grato onere impoſito, quantum geſtire videntur!
 Quantum tripudiant tantâ agitata manu!
 Auditin' puerum? prima jam voce ſororem
 Quàm dulci ingeminat blæſula lingua ſono!
 Pergite felices animæ, ſic exeat annus
 Feſtus hic; incipiat feſtior indè novus.
 Túque Lacæna tuam hanc caſtam nè deſere ſedem,
 Oebalio fratri juncta ſed ipſa mane.
 Quémque modò properans *virgo* ſalvere jubebas,
 Tardior hunc (ſi unquam) *nupta* valere jube.
 Carolus aſt Patriz; toti tu naſceris Orbi:
 Nemo Dea dignus, quin putet eſſe ſuam.
 Fama brevi niveis vehet hinc trans æquora pennis,
 Littus ad ignotum, téque decuſque tuum.
 Caſtor abeſt, Helenam rapiens, Polluce relicto
 Solo; Proh ſuperi! cymba Britanna perit.
 Caſtor adeſt in fratre ſuo Polluce relictus;
 Raptæque non eris, at ducta locata viro.
 Fac modò respicias Patriamque domumque benigno
 Aſpectu, facilem conciliique virum;

Cum Polluce tuo (quocunque sub orbe) resulges:
Navigat & tuto cymba Britannia loco.

In sydera utrique Principi natalitia.

Quid me sollicitas dubii scrutator Olympi,
Natalique super syderibusve rogas?
Ipsa suo nescit versu tam celsa ferire
Sydera grandiloquo Calliopea sono:
Nescit, quæ cæli motus rimatur & orbes,
Quàm spectet stella hunc candida quæque diem.
Tantis digna canat Divis vix carminis Author,
Musarumve Pater, summus uterque Deus.
Principibus, liceat Musis sperare precarique
Omnia; sed Phœbus qui canet Angur erit.

Oraculum plusquam Delphicum.

Per Genium juro Virtutis sæpe latentis,
Per Genium juro Famæ semperque patentis:
Quanta viris fuerit, quanta est ventura puellis
Fama, sed & virtus; tanta est ventura gemellis.
Tūque puer referes Nomen Geniūque paternum;
Tūque puella ferēs. —————
Omen abest vati, nec versum verba sequuntur.
Omen adest votis, & vatem Fata sequuntur,
In Domini, Dominæ, Proliisque utriusque salutem,
In Caroli, Mariz, Mariz, Carolique salutem.

Daniel Chaundler, *Coll. Regiæ. Soc.*

*Carmen Genethliacum in illustrissimam Principem
Mariam nocte tempestuosâ natam.*

DUM terram incurstant venti, dumque æthera densant
Imbres, nocte atra, spes ubi lucis abest;

Ecce imbre in medio nova lux effulget, & astrum
 Non prius exorients, clara Maria micat.
 Nox licet atra, boni tamen est præfaga futuri,
 Noctis enim horrorem lux nova nostra fugat,
 Latitiâque addit. Non sapius absque tremore
 Præmissio mittit munera magna Deus.
 Luceat æternum nova stella, nec ipsa Maria
 Occidat æternum: sed dato, summe Deus,
 Carolus ut possit Carolo, atque Maria Mariâ
 Μικυδ, νόσque omnes omnibus usque frui.

Tho. Lant, Coll. Jesu Soc.

ΕΙΣ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΗΝ ΔΕΣΠΟΙ-
 ναν ΜΑΡΙΑΝΤΙΩ γυνηϊῶσαι πετάρτη
 ἱσαμένη μὲν Ἀγγελικῶτος, ἀχλά.

Ἄδῃ Γενεθλιακή.

Εἰνάτῃ μὲν χάρις ἀμφοτέρω
 Ἄμμι, μαρτυροῦσα χάριτος κελεύων,
 Κῆρ τ' οἰσύσης κόινως μέλαιαν
 Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἀλλὰ μὲν περποῖς φθοιέει ἑλοξε
 Δῖα Ἐιλείχῃ, τύχῃ τε ἡμέων,
 Καὶ χαρὶν πάσι τοῖς ὀλίγοις δέουσι
 Στρέψαι εἰς ἄλγος.
 Δεῖ γὰρ περὶ τὸ πᾶν βαλῆσαι,
 Οὐτὰ ἡμεῶν βασιλῆας· αὐτὰρ
 Πᾶσι ὠτυλὴ φρένας ἐπὶ νόστοι
 Ἡμετέραιοι.

Ἡλθῃ

* Ἠλθε δὴ Ἰλίας, χαλεπῶν τε λῦσιν
 Ἐκ μεμινάων πάλιν, ἐκ δὲ δ' ἔλκυσ'
 Αἰτῆν λύπης, πόρην οἱ γύνατρα
 Ἀντ' ὀδυάων
 * Εἶπε δὴ, Διτῆν γενεῦ, Μαεΐα,
 * Ἀθλα ὠδίνων φέρε· ὁρόσδε υἱόν
 Ἐλπίδ', ἡδ' εὐχος Βρετανῶν μέγ' ἔχεις,
 Πατρὶ ὅμοιοι
 Νυῦ δέ σοι κέρειν. Ἰδὲ, ὡς ἀν εἰ γινῶ,
 Μειδιᾷ σοι ἀθανάτῳ προσώπων,
 Κάλῃ ἢς Παλλὰς φθονέοι, ἔ' Ἡρη,
 Καὶ Ἀφροδίτη.
 Χαῖρε, καὶ πικρῶν λάτρε ὡς ἔχρεα,
 Νύμφη, ὠδίνων· Ὀδυῶν γε χάριμα
 Ἀρτύς· Διτῇ Καρόλῳ χάρις νυῦ,
 Παντί τε λαῶ.
 * Εἶπε, Καὶ διτῇν διαδεδομένῃ
 Χάριμα τίω γαίῃ· Φλόγα, ἐν, ἥπρον τε
 * Ὅτι φεύξαμεν· Θάπερον τέχ' ὅτι
 Δῖα Μαεΐα.
 Ματθ. ὁ Δαΐς· Βασιλικ.

*In utrumque partum Serenissimæ Regine
 Mariæ auspiciatissimum.*

QUale pii Patriæ poterant optare parentes,
 Vel pia Principibus Patria quale suis;

C

Tale

Tale fuit nobis jamdudum Regia proles,
 Tale puer natus, nata puella fuit.
 Ille patrem Carolum qui Carolus, illa Mariam
 Quæ matrem spirat pulchra Maria suam.
 Ille Britannorum qui sacra ab origine gentis
 Missa per antiquos sceptrâ tenebit avos;
 Illa Britannarum pulcherrima virgo: futurum
 Et decus ævi ingens ille vel illa sui.
 Quàm bene tempestas! spoliuntur honoribus arva,
 Et coma sylvarum mollior ornet humum;
 Dum festinamus sacra ad delubra frequentes,
 Vota rependentes & nova vota damus.
 Ducite per saltus, Dryades Dru idæsq; choreas;
 Carminaque ad lætum dicite læta modum.
 Jàm falces dimitte tuos qui jura ministras,
 Et tetricis Latium legibus usquè tenes.
 Pauxillum foribus Bacchi Cererisque reclusis,
 Diffundat mentes omnibus uva potens.
 Hæc Fastis addenda dies sacrata puellæ,
 Sacratu pueru Fastus & ille dies.
Tho. Roe, Coll. Regal. Soc.

*In exoptatissimos Caroli Principis &
 Domine Mariæ natales.*

PEste laborantes nostræ nequiere Camœnæ,
 Carole, natales concelebrare tuos.
 Scilicet accessit nostro hæc quoque causa doloris:
 Cogitur officio Granta deesse suo.
 Sed ne longa trahat Grantana silentia Musa;
 Nata es lætitiæ causa, Maria, novæ.
 Quos ergò *solos* peperit Natura, *gemellis*
 Officium solvit nostra Camœna suum.
 Sit felix omen: quorûmq; hæc pagina jungit
 Nomina, perpetuas pectora jungat amor.
Edw. Salter, C. G. C. Soc.

In natalem serenissimæ Principis

MARIE *in puella.*

DUm quarto nata est Augusta Maria Novembris,
 Triga Deum certat cuja tenella foret,
 Juno, Mea est, inquit; stirps hanc in utroque parente
 Regalis verè vendicat esse meam.
 Carolus is, Rex ipse, atavis ortusque Monarchis:
 Hæc illi casto juncta Maria toro;
 Cui Pater Henricus merito cognomine *Magnus*,
 Mater & Hetruscis inclyta imaginibus.

At fremit hinc Glaucopis; & Hæc dementia quanta est,
 Quæ te jam tenuit, garrula Diva, refert!
 Nam pietas, mentisque acies, morisque pudici,
 Quos hæc à cunis Dia puella biber,
 Munera sunt nostra. Ast ridens Dea Cypria, Vanæ
 Parcite, ait, liti, parcite, coelicolæ.
 Namque genas spectate modò, spectetis ocellos,
 Cervicem roseamque, ambrosiasque comas,
 Et suaves violas spirantem ac lilia vultum:
 Quid ni illam, atque istæc munia *nostra* vocem?

Talia dum jactant Divæ, sic pectora mulcet
 Juppiter, & tumidos temperat ille animos:
 Siste soror, natæ; nam quæ vos vestra vocatis
 Singula, in hac una scite futura simul:
 Te, Juno, imperio; forma, Venus; indole, Pallas,
 Æquabit; placita hæc stamina fixa manent.

O sic esto, Pater Divum! verusque ego vates
 Vera canam, sintque hæc omnia fausta, precor.

Rob. Derham, S. Th. Prof.

Coll. Pet. Sen. Soc.

C 2

Carolus

Carolus et Maria. }
 Clariora metuas. } *Anag.*

Lector.

A Page bonas malè collocatas literas,
 Quæ tam finistrum anagramma nobis pepererint
 Patriæ triumpho publico stultè obstrepens,
 Quasi scilicet Nemefi litare oporteat,
 Aut cum Polycrate devovere mari annulum,
 Felicitatem ut expiemus, qua nimis
 Beata gens incedit hæc Britannica;
 Ex regibus similes quoddam orti principes,
 Ex optimis digna soboles parentibus,
 Ex **CAROLO MARIAQUE CAROLUS MARIAQUE.**
 Quasi firma non esse soleant talia bona,
 Nec solida gaudia, maximè quæ splendeant.
 Imò solida sint, eaque splendida gaudia:
 Sint eximia eadèmq; perpetua bona.
 Este usquè & usquè *clariora* nomina,
CAROLE MARIAQUE. Absit procul vanus *metuas.*
 Malè pereat, qui ausit malè ominari.
 Crescat parentum & liberorum gloria.
 Rumpantur invidio ilia. Atque in rem malam
 Quò dignus est anagrammatismus abierit.

Musa.

Quin parcis o quicumque es iracundiæ.
 Dato veniam quæso metuloso nimis
 Fortasse Musæ, vel verecundiæ nimis;
 At quæ tamen pietate cedam nemini.
 Interpretatione modò candida opus est.
 Non regibus, regumve metuo liberis,
 Regnove nè accidat quid infortunii:
 Deo favente procul id amandabitur.
 Sed mihi timeo soli, meis timeo oculis;
 Bis bina namque magna luminaria,
 Soles duos, lunæ duas, mihi videor

Videre

Videre, quando video CAROLUM atque MARIAM:
 Fratrem MARIAE conjugemque CAROLUM,
 MARIAM sororem conjugemque CAROLI;
 Natos parentisque, paria utrinque gemina.
 Quis sustineat hæc intueri lumina?
 Quis non ab hoc splendore pavidus refugiat?
 Quis *claritatem* aspicere non jure *metuat*
 Adcò stupendam? Tu itaque lector benevole,
 Faveas pio cautòque simul anagrammati.

Rich. Sterne, C. C. C. Socius.

*In mensem Novemb. illustrissimæ
 Principi natalem.*

INFelix felixque Anglis solet esse, Novembri
 Infert dum varias menstrua Luna vices.
 Ingentem hæc nobis Henricum sustulit, hæc te
 Lustravit cunis, Carole, læta tuis.
 Obduxit nigras defuncta Maria tenebras,
 Lætitie latas pandit Elisa fores.
 Gaudia quot canimus, quantis vicina periclis,
 Cum subeat Quintum commemorare diem!
 Hætenus alterno procedunt omnia casu,
 Gaudiisque insigni mista dolore fluunt.
 Nunc totus tuus est, atque omnia fausta November
 Promittit cæptis, Carole magne, tuis.
 Hic tibi vitales auras impertit, hic te
 Hæredem Angliaci prodidit imperii.
 Hic tibi dat felici iteratam sydere prolem,
 Et beat auspiciis sexus uterque suis.
 O qualem quantamque licet sperare Mariam,
 Quam conjuncta suo cum Patre fata trahunt!

B. Barlow, Coll. Regal. Soc.

Ad Carolum Regem.

Anglis displicuit prima illa Maria Philippi :
 Car'le, Maria tibi juncta secunda placet.
 Sub prima flammam passa est Ecclesia : certè
 Sub nostra flammam fert; at amoris ea est.
 Infelix nobis quondam, nunc grata Maria;
 Et sponsa & sponsa lata propago tuæ.
 Eia agé; nata Maria nova est: fatis una Philippo.
 Utque hæc destruxit, sic colat illa fidem.

Rich. Glanville, *M. A. Aul. Pemb.*

ET Carolus Carolum dedit, atque Maria Mariam;
 Ille sui sexûs pignus, & illa sui.
 Bis gemini fiunt: Geminis fulgentibus istis
 Angliacam quatiet nulla procella ratem.
 Vivite felices ambo, cœlûmque Britannum
 Pergite sic stellis usquè beare novis.

Sethus Ketlewell, *Coll. Trin. Soc.*

*Ad Serenissimam Mariam de prole
 gemina gratulatio.*

Euge iterum felix, & bis secunda Maria,
 Quæ tibi, quæ nobis secula longa paras.
 In Carolo, Caroli durat protensius ævum:
 Spondet & ætates hæc geminare tuas.
 Prodiit en duplex Patrîsque & Matris imago;
 Nè possit Carolus, néve Maria mori.
 Dum vivet Carolus, Caroloque coæva Maria,
 Vivet in Augustis terra Britanna suis.
 Perge Deos paritura: torosque imitata Tonantis,
 Æternum renova, sospes & ipsa, genus.

Carole

C Arole, prima tibi peperit cunabula conjux:
Has sibi servavit iuxta Maria vices.
Aut sic, aut geminos decuit peperisse Mariam:
Sed melius Superi sic habuere ratum.
Tu primas tibi semper habe, ferat illa secundas:
Est solo in cœlis Juno Tonante minor.

In felicissima Dominae Mariæ natalitia.

C Ernis in exiguo nutantem vimine pupam,
Tentantemque novos ore tremente sonos,
Quam semel extensa bis mensuraveris ulnâ,
Et pressa credas posse tenere manu?
Nascitur ad magnos (impar sibi Diva futuræ)
Progressus, præ se nil mediocre ferens.
Namque erit, ut grandem deceat frons ista coronam,
Et possint digiti stringere sceptrâ breves:
Linguaque, quam lallis format nutricula balbis,
Terreat audaces imperiosa viros.
Talem Creta Jovem vidit: parvumque Lyzum
Lemniaca exposuit Patris in arva femur.
Sic olim jacuit, securâque vagiit infans
Sponsa Jovis, solos Rege vorante mares.
Scilicet exili vernans in gramine messis
Agricolæ tandem vincere vota solet:
Quæque sub ignavis tegitur scintilla favillis,
Ingentis flammæ parvula mater erit.

Tho. Vincent, Coll. Trin. Soc.

*Ad sacratissimos Principes Carolum & Mariam
D. G. Angliæ, Scotiæ, Franciæ & Hiberniæ Re-
gem & Reginam, & utriusque nominis
Principem.*

E N quod non ausit prædicere Ephemeris ulla,
E Caroli curru sydera bina fluunt.

Non satis est duplicis tibi principis esse parenti;
 Hoc aliquid, stellas te genuisse novas.
 Carole fixe nite, super omnia sydera donec
 Ulique Beatorum promoveare locos.

In Principem tempore pestis natum.

ÆGroto populo, à medicorum Principe princeps
 'Aristoteli^o datus est: ô foret antè datus!
 Phœbe minor, majorque Ælæⁱlapi vive: salutem
 Quam populo dederas, optat & ille tibi.

In utrumque Principem.

Nulla futura times à Gallis, Anglia, bella;
 Quodd duplici Carolo *libia* juncta *rosis*.
 Et nè intestinas vereare, Britannia, lites,
 Spirat *adunitas* tota Maria *rosas*.
 Utraque cùm referat soboles utrumque parentem,
 Quàm verè thalamos hos (Hymenze) beas!
 Hæc tellus ditata novo Phœnice quorannis,
 Atque nova methodo, non moriendo, parit.

In utramque Mariam.

UNica, quæ cœlos beat, illa beata Maria;
 Num quod potuit terra tenere duas.
 Æmula cœlorum terra hæc re-Beata Mariâ,
 Ni sit quæ nostra est junior illa Dea.
 Incola quæ cœli, *virgo* est *matér*que Maria:
 Illa inter vos se dividit una duas.
 Vestrùm cùm è terris decesserit utraque, cœlis
 Ut sit, det trinus, trina Maria, Deus.

Franciscus Walsall,
Ses. C. C. C.

In auspiciatissimum nativitatis tempus
Serenissimæ Principis Mariæ.

India jam fileat miracula, quemque per annum
Bis *Floram* violis condecorare solum.
Quid mirum (nova si repetantur tempora veris)
Quodd nova de tenera lilia stirpe virent?
Nos *Angli* majora sonamus, hyemsque *Britannis*
Explicat optatam stirpe vivente *rosam*.

Ad Illustrissimos & Exoptatissimos Principes
CAROLUM ET MARIAM
CAROLI ET MARIÆ
Prosapiam verè Regiam.

ORe dedit *Patrem & Matrem Natura* referre,
Carole Magne Tibi, *Magna Maria* Tibi.
Nomine & ore simul *Matremque Patremque* referre,
Natura dicam, nescio, an *artis* opus.
At *Carolus Carolum*, genuitque *Maria Mariam*:
Conveniunt rebus nomina saepe suis.

ÆTernas rerum species *Ars Physica* dixit,
Nec mortalis homo est, hic licet intereat.
^{*Atque} nunc æterna vocet; cùm *Carolus* ipse,
Ipsa *Maria* simul prole recente viget.
Jof. Gullston, T. C. Socius.

Felices partus, exoptatamque *Britannis*
Progeniem, & nostri nunc altera gaudia regni
Phœbe refer. Vel Phœbus opem si ferre reculet,
Tu Regina dabis, Musâque potentior omni
Castalios latices, totumque *Helicon* recludes.

Tu Dea Gallorum longo de sanguine Regum
 Clara genus, nostros avibus delata secundis
 Intrasti portus, Regisque excepta cubili
 Indè refers prolemque tuam, nostramque salutem.
 Sic decuit Gentes, variis quas cladibus olim
 Longa fatigàrant dubii certamina Martis,
 Sic potiùs fornnare animos: nec sanguine *campi*
 Sed *sobolis* misceri, atque hinc in fœdera jungi.
 Sic quoque nos meliùs quàm ferro, Gallia, vinctes:
 Sic Dominum impones: Regùmque à stirpe tuorum
 Aurea progenies veniet, quæ stemmate longo
 Quà vagus hunc nostrum Nereus circumsonat orbem
 Imperio reget, & lætis dominabitur Anglis.

Tèque aded cui primus honos, Te Carole Princeps
 Hæc mancant. Sed & illa tibi quæ proxima surgit
 Diva soror, paribus proavis & sanguine gaudet.
 Illam etiam hæc nostræ celebrant ante omnia Musæ:
 Illi hæc læta dies, illi hæc solennia fervent.
 Nam quæcunque suo quondam fulgore solebant
 Mortales remorari oculos, animosve tenere,
 Jam cedunt, natæque minùs placuere Mariæ.

Sed neque nos tantùm mortali stirpe creatos
 Hæc tangunt: tetigere domos mentisque Deorum,
 Et fati, nova virgo, tuis cœlum omne vacavit.
 Namque sub auroram, qua te pulcherrima Mater
 Progenit, terræque decus dedit esse Britannæ,
 Cœlorum patuere fores, & quicquid ubique est
 Stellarum, in nostras detorsit lumina terras,
 Fata movens, & læta tuæ subtemina vitæ.
 Sol quoque qui noctem nunc oderat, ocyùs orbi
 Redditur, & multa lætus te luce salutat:
 Utque vider, stellis tantum indignatus honorem,
 Eripit invitis quos ipse accenderat ignes:
 Et Lunam extremo cunctantem pellit Olympo.

Nec minùs interea reliquarum quæque Dearum
 Nascentem accumulât donis. Tibi Regia Juno
 Regales promittit opes, dignòsque hymenæos:

Ingenium atque animi dotes Tritonia Pallas
Inspirat : Te pulchra Venus tellure cadentem
Attollit, gremioque fovet : circumque frequentes
Sacra canunt Nymphæ, & cunas contingere gaudent.

Nos unum, in tanto cæli rerumque tumultu,
Hoc manet, ut nata cum Principe publica certet
Læticia, & tantos, quâ possumus, æquet honores.

G. Goad, *Coll. Regal.*

*In auspiciatissimam prosapiam Regiam,
nuperrimè filiola adauctam illu-
strissimâ Dominâ Maria.*

PLausibus innumeris celebravimus haud itâ pridem
Regalis thalami conjugiale decus.
Quod tunc optatum, nunc id lætamur adeptum:
Hujus fecundam nempe tori sobolem.
Impar par geminum, quo non illustris ullum,
Alternis vicibus jam mea Musa canit.
Par illustre vetus sint nempe maritus & uxor;
Par illustre novum, frater & alma soror.
Quàm bene proles ista refert utrumque parentem!
Illa suam matrem reddit, & ille patrem.
Nomen utrique datum dic cur utriusque parentis?
Carolus alter is est, illa Maria nova:
Ille patris viva effigies; Hæc matris imago:
Tam bene conveniunt nomen & omen eis.
Sint Domino laudes, quem tam locuplete Britannum
Et Regem & Regnum prole beare juvat.
Scilicet ut citius properentur gaudia nostra,
Ecce puella sagax nascitur ante diem.

Ni. Ganning, *Theol. Bac.*
C. C. C. Socini.

Ω Πόποι, ὡς μάλα γε Ζητὸς βυλαὶ μεγάλοιο
 Ἀντίπαλοι φάυλαν τέλει· πινυόμεναι ἀνδρῶν.
 Οἱ γδ' Ἰακώβω τέκνοισί τε δυσμενέοντες
 Ὀυλομένησι μέγιστα χαχὰ φρεσὶ μηχανόωντο·
 Οἶδε δόλον τόνδε συχερόν· ἔμῃ πινυμένον,
 Ὅρα Στρυαρτοῖο γένος πρὸς θέλμενον ὄλοιτο
 Λαμπερτάτη· ἀγὴ δὲ Θεὸς ἐταλείετο βυλῇ.
 Ἐσμός παμμιάρων ὁλοῶν βεβολημένος οἷσιν
 Δυσσεβεῖς, ἀδύκῃσιν πυρὸς ψολέοντος ἑρῶν
 Ἦθελ' ἀνατρέψαι τὸδε δένδρεον ὑμπετήλιον
 Ἦσι δολοφροσυνῇσι· Θεὸς δ' ἐγελόιασε τῶσδε.
 Οὗτος ἄρ' ἀμβροσίην γαίῳ μάλα χρῆστος ἔερπον
 Ἦμαρ ἐπ' ἡμαρ εἴην θαλερόν· τὸδε δένδρεον ἔθηκεν
 Ἦ δὲ βαθύρριζον, τὸ πῦρ ὅμμασι πάντες ὁρῶμεν
 Φαιδροῖς γηθόσμοι· ἐκ γαίης ἡνίκα ῥίζης
 Ἔρνεα διασὰ χαλὰ βλάστησε, βρετο γινέσθην
 Ἔρνεα δ' ἴσ' ἀνέτελλει ἐπ' ἡμέρῃ χαίρμα φέροντα.
 Ὑμμι γε, ὦ φυτὰ χαλὰ, Διὸς φυτίζουσι ὄμβρος,
 Ὑμμι τε θαλπωρὴ φαειμυβρόντων ἡελίοιο
 Ἀγλαΐην πολλήν, ἔρχοι δὲ τε χάλλος ὅπασζοι.
 Θάλλετ' ἀκτρεκόμοισ' ἀπαλοὶ μάλα θάλλετε βλαστοὶ
 Νωλεμέως φύλλοισι, πολὺν δὲ τ' αἵξετε καρπὸν.

Ἱερμῶς ὁ Βλαγχός,
 Γαίῃς ἔστι Γενβέλῃς.

EXhilarat quæ nos adeò natalibus infans,
(Debita pro meritis adsit clementia Parcis)
Gaudia nostra suos nobis augebit ad annos.
Semina virtutum, quas suffudere parentes,
Vires cum lato variabunt germine, gestit
Quod successuro potiori cedere fructu.
Totus tunc animo pulchro, tunc tota micabit
Ex animo, vultuque parens; cum latus ameno
Frontis honos vultu, flammisque pudica genarum
Vicinis certans, ac oris grata venustas,
Regalisque decor, toroq; è corpore spirans
Majestas, Suadæque vel exoptanda loquelæ
Gratia, vis animique vigor, virtusque virilis,
Quantum femineum non dedecet illa pudorem:
Cumque lepor, morumque sereno in pectore candor,
Attonitas rapiunt tanta ad miracula mentes.
Filius ut patrem referet, sic filia matrem;
Sic ut uterque parens tamen agnoscatur in illis.
Illi primus amor pietasque & cultus honesti
Semper erunt: jus fasque, haud ferri insana libido,
Victores coget gladios distringere: lances
Ipsa manu clemens librare Astra docebit:
Et patriis reget ille suum virtutibus orbem.
Nec metus, ingenium consortia prava malorum
Nè vitient, scelerum radices orbe Britanno
Qui toto pater extirpat, non crescere sanctis
In laribus sinet, & pestem quam pellit ab orbe
In proprios furtim grassari impunè penates.
Nunquam me tanto dignatur Phœbus honore,
Ut mihi fatidico vati mens ferveat æstu:
Ast hæc sortilegis nec cedent carmina Delphis:
Naturæ sic jura jubent; non ira leonum
Nobilis elicitur timidæ de semine damæ,
Nec leporem parit aut vitulum generosa leona,
Nec nisi delicias orbis similémque parentum
Progeniem (vult hoc Natura invicta) creabit
Carolus è Maria, Vaga mens in amoribus errans,

Quæque vacans aliis ab amante remissius ardet,
 Gignentum absimiles fetus producit: at ardor
 Quem cingit, qualem casto sub pectore nutrit
 His Regalis amor, non hæc ab amante, nec illæ,
 Corporis aut animi defleat lumina: fomes
 Tam dignus non est, si non queratur ab ipsis.

Latitia publica in natalibus Mariæ.

Quæ luctu celebrat natales Thracia, quantum
 Dissidet à genio, terra Britanna, tuo!

S. Balcanquall, *Aul. Penb. Soc.*

*In utrumque partum verè aureum Serenissi-
 mæ Regine Mariæ.*

NEc te blande puer, Maria nec te
 Proles aureola aureæ parentis,
 Par est Hendecasyllabos tacere,
 Aptos Hendecasyllabos furor,
 Aptos lætitiæque risuque;
 Natos (quem cano) Principi beato,
 Beatæ tibi Principissa natos.
 Quin ergò faciles (sœletis autem)
 Arridete, poëmatique dudum
 Vobis, Semidei, sacro favete.
 Nam quid Pieridæve Apollinæve,
 Parùm propitios Deos, moramur?
 Vos, vos præsidiumque præsidisque
 Sitis sollicito (precor) poëtæ,
 Instar Carole Apollinis, Maria
 Instar Pieridum soror sororum,
 Felicem ô nivea sorore fratrem,
 Felicem magè fratre te sororem,

Felices

Felices sobole optima parentes;
At nos Principibus, Parentibusque
Utrisque Angligenas beatiores.

N. Hobart, *Coll. Regal. Sec.*

NOx unâ face, lux coruscat unâ,
Phœbo scilicet, & sorore Phœbi.
Nunquam purpureis nisi unus alis
Phœnix Assyriâ pendit aurâ.

Quæ dat singula cæteris seorsum,
Nobis juncta Deus fruenda donat.
Soles ecce duo, duæque Lunæ;
Duplex Carolus, & Maria duplex.
Phoenix femina, masculûsque Phoenix:
Felix ecce dies duplex; Novembris
Quartus, quintus. At ô sit una ut unus
Totum relligio Deus per orbem!

Gaguinus Nash, *Aula
Penbrochiana Socius.*

*In mensem utriusque spectatissimi Principis
Caroli & Mariæ natalem.*

ADeste Hendecasyllabi feraces
Lætaram Venerum, Cupidinûmque;
Natales Carolique, Mariæque,
Principis Carolique Mariæque,
Plectro vos humili volo sonare,
O quàm vos memorem propago Dial
Te, Divi Caroli beata imago;
Te, Divæ Mariæ beata imago!

Vivat

Vivat perpetuò utraque hæc imago!
 Sic vel lætitiæ diu cupitam
 Pergite Hendecasyllabi ferentes.
 O quàm te memorem decore Maie,
 Mensis floribus omnibus decore!
 Tu nobis Carolum venustiorẽ
 Tuis floribus omnibus dedisti,
 Heroum decus, unicùmque florem.
 Pergite Hendecasyllabi auspicati.
 O quàm te memorem lubens, November!
 Olim prodigio notate mensis,
 Quale vel Strygius pater timebat,
 Et custos Erebi minax stupebat:
 Nunc natalitio notande mensis,
 Heroïna, tuo, beatiorẽ
 Non tantùm Venerum venustiorum,
 Quas mirata stupet iuventa præsens;
 Sed illarum etiã, quot aut fuerunt,
 (Quamvis & lepidas tulit vetustas,
 Credo & posteritas feret venustas)
 Aut serò reliquis erunt in annis.
 At vos vivite, vivite ô beati,
 Et tu Carole, flos juvençulorum,
 Et tu, flos Venerum, Maria pulchra!
 Non vobis alios dies precabor,
 Quàm natalitios tuos, Iùli,
 Aut tuos, Macedo puer, redire.
 Abite Hendecasyllabi, valete.

Cuth. Pearson, *Coll. Regal. Vicepresp.*

In Serenissimam Principem MARIAM.

ESt vultus campus, pictor natura, colores
 Stemmata; scire genus qui cupit, ora legat.
 Fronte genisque micans, Gallorum *lilia*, candor:
 Anglorum propriæ, mixta rubedo, *rose*.

Ad Augustissimum Principem CAROLUM.

Carole sceptrorum columen, populique triumpho,
Vota senum, juvenum spes, olim summa Britannum
Gloria: patre minor solo, solique secundus
Carolus. Arfacidae, Reges quot ab Arface nati,
Si dicti; Cæsarque suo de nomine nomen
Transtulit Augustis: cur non Rex Carolus Anglis
Perpetuum tradat nomen? fieretque nepotum
Carolus æternus titulus, Rex Carolus omnis?
Nascatur nunquam, quo non oriturus & alter
Carolus: optimus oh primus! nunquam ultimus adsit.

Jo. Howorth, Coll. Magd. Socius.

O Dilecta Deo, vestrae miracula gentis
Te fraternæque tuum fata stupenda manent.

^a Illo etenim nascente, novi quasi Solis ad ortum
Sol stetit exanimis, Sol nec, ut antè, fuit.

^b Te nascente suas, quasi tecum indigna videri,
Umbravit spisso Luna pudore genas.

Sicque modesta, precor, nostrum neque visitet orbem,
Fratrem germanum detineatque suum.

Si non eclipsin patiaris, luce Britannos

Tu cum fratre tuo sola beare potes.

G. Boteler, C. P. Socius.

^a Princeps
natus antepo-
nultimâ die
Majj 1630.
Eclipsis Solis
eiusdem men-
sis ultimâ.
^b Princeps
nata 4. Nov.
Ecl. Lunæ 29
mensis præ-
cedentis.

In Serenissimi Principis Caroli infantiam.

Lusus, Cyre, tuus potuit te prodere Regem:
Quid ni hoc prælagire licet de Principe nostro?
Majestas variè visâ est infantula Regem
Ludere, & ad populos mutis alludere pupis.

E

Purpura

Purpura fasciolæ: solium incunabula fingunt:
 Principis & simulant depicta crepundia sceptrum:
 Ipsi vagitus mandant: oculique liquentes
 Regem ipsum liquidò referunt, specula optima patris.
 Eia, minute Heros, cresce, & puerilia regna
 Sint typus illorum quæ sis gesturus, & omen
 Te (cujus regnare potest infantia) tandem
 Seria regna lenem gesturum; at & hæc volo sera.

Fr. Walsall, Soc. C. C. C.

In Augustissimum Principem CAROLUM.

CAROLUS è pulchro Gallorum stemmate PULCHER,
 Lactea cui roseis lilia mista genis.
 Carolus exuperans armis, quos sanguine reges
 Æquavit, MAGNUS jure vocatus erat.
 Carolus ore potens, & PRUDENS pectore, Gallis
 Grande decus; regno Cæsar & ingenio.
 Noster (& his magnis licet hunc componere parvum)
 Pulchrior, & major, doctior unus erit.

*Ad CAROLUM natum cum Musæ
 Cantabrigienses exulabant.*

TE nato, spinis pendebar fistula, rure
 Fari Musæ nequit, pestis & illud erat.

In Serenissimam Principem MARIAM.

TU memor esto tuæ mea Magdalena Maria:
 Nec Magdalenam sperne Maria tuam.

Guil. Green, Coll. Maria Mag-
 dalena Socim.

In

In natalitia Serenissimæ Principis.

Quis putet? orta novâ est Phœbeâ à lampade Phœbe:
Unum dat lumen Phœbus; at illa duo.
Non dea bina dea est, lux unâ in imagine bina:
Hoc vultum in speculo cernit uterque parens.
Ridentem in matre ut gnatam pater aspicit, illum
Ridentem in gnata nec minus illa videt.
Regem Reginâque Anglus dum quærit; & illum
Atque illam, visâ hac, se repetisse putat.

Dove Williamson, *Regal.*

*Ad Serenissimam nostram Reginam, gemino
nos beantem partu,
Tetrastichon.*

Nato olim Carolo nos Alma Maria beâst;
Facta parens iterum, gaudia quanta paras!
Quanta paras nobis, serisq; nepotibus olim!
Dicendo non est nostra Thalia; tacet.

Henr. Bodurda, *Coll. D. Joh. Socins.*

FAllor? an incedit (mihi certè incedere visâ est)
Anglia nunc nimis ebria lætitiis?
Miraturque stupetque, & jam bona singula bina
Se sua (& id clara luce) videre putat.
Ebria visâ igitur mihi, sed tantùm ebria visâ est:
Ebria nulla minus gens, magè nulla sapit.
Miraris Lector? Mirari desine: Mirum
Hoc fieri possit qua ratione, dabo.
Quæ videt & geminos Carolum, geminâque Mariam,
Nil mirum, bona si singula bina videt.

Wymondus Cæw, *Regal.*

In natalem illustrissimæ Principis Mariæ.

BIs jam facta parens Regina, priore Mariti
 Effigiem nixu parturit, inde suam.
 Ordo placet: nam prima salus mihi Carolus; illum
 Excipias, reliquo est orbe Maria prior.

Joan. Murray, *Regal.*

In natalem illustrissimæ Mariæ.

ET Phœbum, & niveam peperit Latona Dianam:
 Et Matre, & Magno est dignus uterque Patre.
 Vivat uterque Patri longum, Patriæque; nec usquam
 Destituant Anglos ille vel illa suos.

Guil. Murray, *Regal.*

*Ad augustissimum natalem illustrissimæ
 Principis Domina Mariæ.*

Qualis ab Oceano, rerum qui semen & auctor,
 Exurgit laxis rubicunda Aurora capillis,
 Exhilarâtque novo perfusum lumine mundum,
 Infantemque diem promit, cœlûmque serenat,
 Nigrantes faciens non sponte rubescere nubes
 Purpureis victas radiis: Sic parvula nobis
 Princeps, Lucinæ ac cœli dulcissima cura,
 Reginæ ex utero prodit, magnæque superbâ
 Latitæ nos luce beat, rugâque resolvit
 Crispantes frontem, & contracti nubila vultus,
 Nimirum partu datus est tibi, Carole, primo
 Virtutis, Regni, & generosi Nominis hæres,
 Qui regat invictos maturâ ætate Britannos.
 Hunc verò (voluit sic pronuba Diva) laborem

Sume

Sume tibi, soboles Borbonum augusta Maria;
Quod sit nempè tui non infima gloria sexus.
Infantis blandum hoc caput & cunabula cernis,
Eximii teneros quæ servant corporis artus?
Sic abdunt auri terræ nigra viscera venas,
Sic Solis facies nebulis elucet amicta,
Lactea contemptas sic gemma intermicat algas.
Non pretium, non artis honos, non igneus ostri
Splendor, & undantes aurato firmate vestes,
Tales nobilitant cunas: sed corpus in illis,
Et pretiosorum membrorum gloria, & horror
Institus, & sacri cogens reverentia vultus.
Regia progenies, cui fata volentia flecti
Cœlesti ex auro neverunt flamina vitæ,
Propitii & risere Dii, multoque favore
Fulserunt placida optatis natalibus astra;
Cresce vigenti ævo, facilisque utare senectâ,
Currenteque æquent virtutes passibus annos.
Hasdotes, ni me Phœbea oracula fallant,
Et Natura tibi, & donabit prodigus æther.
Ipsa Venus roseo formabit pollice corpus,
Et Nymphæ digitis fingentes membra venustis
Ornatum nativum addent, inque ore s' debunt
Mille tibi Charites: oculorum nobile fulgur,
Dentis ebur, frontis nix, non mentita genarum
Purpura, quæcunque & divinæ gratiæ formæ est,
Sponte tibi, Princeps, inerit: præcordia Pallas
Limabit, Musæ linguam, Saturnia Juno
Magnificum dabit incessum; vis ignea mentis
Cognatum in cœlum flammato ardore feretur.
Tandem iusta tuæ cùm vitæ adoleverit ætas,
Externo Regi, felicitis lumine tædæ,
Tunc faustus te junget Hymen, prægnansque frequenti
Ipsa puerperio ditabis Regibus orbem.
Fama tuum tollet nomen gemmantibus alis,
Atque ubi mors veniet, Superis plaudentibus ipsis,
Stella nova in cœlo virtute evecta nitebis.

Aliud.

SI quod triumphet muneribus Dei
 Regnum, & benigno cura fiet polo,
 Nostrium illud est, clarum & beatum
 Cœlicolũm facili favore.
 Robur, vigórque est Rex populi sui;
 Et sceptræ, charo sanguine Regio
 In prole pulchra dissipato,
 Nixa manent stabili columnâ.
 Dulcem tenello corpore Principem
 Nobis, Paternum qui solium premat,
 Parvâmq; Junonem, ferenis
 Sydera frontibus annuerunt.
 Regalis infans nescit adhuc loqui,
 Et membra victus mollia fasciis
 Jam sentit in cunis quietem,
 Quam diadema viro negabit.
 Atque illa cocco Sidonio rubens
 Vitam innocenti transit inertia,
 Suavique vagitu precatur,
 Quod modò grandior imperabit.
 Crescant uterque; & da Deus, ut pares
 Sint, illa Matri, atque ille suo Patri,
 Et pulverem annosæ Sibyllæ
 Cantie superent honorâ.

De prematuro Regina exitu.

MIraris, quodd te, illustis Regina, levârit
 Tam festinanti Conjuga Juno manu,
 Et prematuræ compulsam in lumina vitæ
 Natura sobolem sic properante paris?
 Regius hic ortus, verèque Heroicus: ipsis
 Plebeiis justo mense licet parere.
 Dissecto Cæsar Romanus ventre parentis
 Prodiit, & vitam de moriente tulit.

Tu viva eduxti prærepto tempore prolem;
Haud potuit nasci nobiliore modo.

De nativitatís tempore.

CAROLE, ténè tulit Maius, Mariámque Novembér?
Vere puer, bruma nata tenella soror?
Scilicet inverso Natura híc ordine ludit,
Quævis pars anni Regibus est famula.
Principe pro tanto major clementia veris,
Et fit pro tanta Principe mitis hyems.

Edv. King, Coll. Christi Socius.

Γωεθλιακόν illustriſſimorum Principum:

CAROLI,

Quòd vernâ tempeſtate naſceretur,

ΑΝθεα μὲν κροκόπεπλα γλήσατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Πορφυροῖς καλύκεσι ῥόδου φονίωτο, ξανθὸς
Ἦν ὑάκινθος, Ἴον δὲ πρὸ ἐγγύθι καλλιπάρηον,
Καὶ κρίνα λευκοχίτωνα πέλεισκε· ἔξ ἀμβροσιόδμοις
Ἀνθεσιν ἄνθος ἐπέτ' (ἕαρος γὰρ φαίδιμος ὥρη)
Κάρρολος δὲ πετάλοισι νέος τὸν ἐγένετο μῆνην
Παμβαπλῆ Μαρίη Καρόλω φιλότῃ μεγαῖσα.

HEROINÆ MARIÆ,
quòd hybernâ.

ET *Lucina* tibi quas *Tellus alma* corollas
Nectet; quas laurus, quæ tibi ferta dabit?
Auspicis nam, *Diva*, tuis, hæc germinat ipſo
Brumali (mirum!) *Sydete*; vere novo.

Vernat

Vernat *hyems*, & mista *ros*is sunt *lilia*: *Regum*

Inscriptum *florem* nomina *bruma* dedit.

Fit nova progenies: *Boreali* *Climate* fulget

Cassiopeia tuo jam *nova Stella* polo.

* *Maria* Hebraicè *Stella*. * *Stella* * *Maria*, jubar *Veneris*, nova *Cynthia*: deme:

Ut aliqui à *Ista* suas *maculas*, non habet *ista* suas.

[MAROM]
altitudo.

Guil. Flathers, *Magist. in Art.*

& *Col. Sid. Suss. Socini.*

In natalitia illustrissimi Principis

CAROLI,

necnon nobilissimæ Principis

MARIÆ

Novemb. 4. natæ, Carmen

gratulatorium.

Hunc mensem Augustum, non dicimus esse Novembrem,

Quo Rex, quo Regis filia nata fuit.

Ipsæ te vellent lallare, Maria, Camcenæ:

Gratior est strictis nœnia balba modis.

Impetus est ipsis cœli motricibus orbes

Deserere, & cumas exagitare tuas.

Sint feriæ cœlis: par cœlo terra movenda est,

Cujus inest cœli fletibus harmonia.

Quod tua concelebrent cunabula, Carole, Musæ

Nunc primùm, & postquam sit tibi juncta soror,

Parce: novem nobis distant scribenda sorores,

Numina quæ sexus sunt studiosa sui.

Sicut nomen habes, ita mentem animùmque paternum

Indue; vive simul cum seniore senex.

Geor. Harryes, *Coll. D. Joh. Socini.*

In mensem Caroli Principis natalitium.

SIve velis nomen *Maii* à *Majoribus* ortum;
 A *Maia* Atlantis nomine five velis;
 Sive quòd obstetrix *Maia* est: sententia nobis
 Hæc placet, illa placet; nec minùs ista placet.
 Cur *Maia* mensis *Veneris* succedit *Aprilis*?
 Obstetricis opem postulat alma *Venus*.
 Concipit omnis ager, pluviis quòd turgent *Aprilis*:
Maia quòd obstetrix, parturit omnis ager.
Maius erat mensis semper gratissimus *Angliis*:
 Grator à nato Principe *Maius* erit.
Mercurium *Maie* atque *Jovis*, *Jovis* atque *Maria*
Filius exuperet dotibus ingenii!
Majores superet patriis virtutibus, annis
Nestora, sed *Carolo* cum seniore senex!
 Sic *Maius* nomen verè à *Majoribus* ortum;
 Sic etiam à *Maie* nomine nomen habet.

Ἐἰς τοὺς Καρολίδας.

Παῖδες ἔασι δὴ καρολῆιοι, ἀγέρες ἄμφο·
 Ὅς μὲν ἐὶ ἑταῖοις, ὅς δ' ἐὶ ἐπιχθονίοις.

Ad fratres Carolidas.

ET Regno Tu dignus, & Hic; Majorque Minorque:
Astra Tibi cedunt; *Terra* regenda Tibi.

Ad Carolum Regem de Carolidis.

Accessit Terris mirum decus, & decus *Astris*:
Astra Tibi debent, *Carole*; *Terra* Tibi.

Ad Mariam Reginam de Carolidis.

EQua Tibi pars est meriti cum Rege, *Maria*:
Astra Tibi debent; *Terra*, *Maria*, Tibi.

F

XPO.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΜΜΑ.

Ο' α' σ' η' ενί τη ημέρᾳ ἐφάνη, καί ε' σ' η' εἶδον,
καί ε' ζ' ε' σ' η' ν'.

X [H] H Δ Δ Δ.

Ἀκρόστιχα Χρονογραμμαπτικά.

Οἱ μὲν Ῥωμαῖοι νήσω τῇ δ' ἔνομα ἔθηκαν
Ἄλβιον, ὅθι πέτρας λευκὰς ἔχει Ὀλβιον ἄλλοι,
Στάζει γδ' μέλι καὶ νέκταρ, ἔ πάντα δένει.
Ἦδη δ' ἀρεκέως ἐν Ὀλβίᾳ ἔλβια πάντα
Ῥίζη γδ' βλάστησ' ἀγαθὴ Ῥοδολείριον, ἄνθος
Ἐισελὺν, χαλὸν, Διὸς ἔργον, δῖα Μαρία.
Νήπιον εἰσερόων ὕμνησε τὸν αἰὲν εὐόχῳ
Ἰφθίμος βασιλεύς, Ἀργεῖο δὲ χαλέσσαι ἀείσους
Τὸς δὲ ἀγερομένους προσέφη, Φίλοι ἱομῶν ἄνδρες,
Ἦ τέμενος Παύλοιο ἐπένυμόν' ὅστι μέγιστον,
Ἦ μέτερον θεὸν ἀζόμωροι, Φίλοι ἱομῶν ἄνδρες
Μηδ' ἀναβαλλόμενοι. Καὶ ἐπευφύμηνται ἅπαντες
Ἐν δὲ τῇ ἐξέξει Παύλῳ ποτὶ νῶν ἰόντες,
Ῥῆμα τ' ἐπαμείσαντες εὐφρονέοντος ἀνακτος,
Ἄδον τὸν ὡρῶτον τε καὶ ὕψατον εὐλογέοντες,
Ἐνεκα τῶ παιδὸς, τὸν ἐγένεατο δῖα γυναικῶν.
Φάνετο δ' ἐξαπίνης (μέγα θαῦμα) μεσημβρινὸς ἀστήρ.
Ἀστρονόμων ὁδοίς, ὅσους τέφει ὀλβιοδότης
Νῆσος (παμπόλλυς δὲ τέφει εὐεϊδόλας ἄλλαν)
Ἦ τὸ γινόμενον προσέειπ' ἡ προσήκοι.

Κύριον

Chronogr. Lat. ad verbum Interpr. Græco συνάριθμος.

stella In Die apparuit, et stetit: aspectus
atque obstruebamus:
MDCXXX.

Carmina Latina Interpretativa, Parallelogramma.

Græcum
Interpres ad
Arithmetica.

ROmani hanc terram dixere à rupibus albis
Albion: hanc alii, quia fertilis, *Olbia*, inde:
Stillat namque simul mel, nectar, & utile quicquid.
Ex re nomen habet nunc omni ex parte beata:
E radice bona namque est *Rhodolirion* ortum,
Flos vernus, formosus, opus *Jovis* atque *Marie*.
Infantem ut vidit, grata prece Numen adorat
Rex pius & fortis. Tenuit mora nulla vocatos,
Sic prior alloquitur, **F**roceres, **N**unc ibimus omnes,
Quà templum assurgit *Pauli* de nomine dictum,
Numen adoratum, **N**unc, ô nunc ibimus, inquit.
Nec mora: Consilium placuit, mens omnibus una.
Postera lux oritur: properant, *Paulique* frequentes
(Namque suas partes avidis assensibus implent) (gum,
Templum adeunt, laudantque **D**EUM **T**E, maxime **R**e-
Princede nato, peperit quem foemina princeps.
Luce ferè media (mirandum!) **S**tella videtur.
Astronomos inter nemo, quos insula cunque
Dives alit, (nec alit nullos, & cetera gnaros)
Praeve quod est factum dixit, scivitve futurum.

70
1
6
8
100
5
50
10
300
8
8
40
5
100
1
5
500
1
50
8

κ' Κῆρυ Μνημοσύνης ἢ Ζῆυος περπιτερώνυς,
 α' Αἰὼν ἀείδουσα βασιλῆ' ἀνδρῶν π' θεῶν τε·
 ι' Ἴτε γδ' εὐχαί' ἐόντα, χαί' τ' ἐσόμενα, παρ' τ' ἐόντα·
 ε' Ἐνέπετ' ὦ Μῦσαι· τί δὲ τῦτο; Μεσημβρινὸς ἀστὴρ
 ς' Στῆ μέσσοι καυῶς χαλδ' ἔρχεται, ἐκ τε φαάνη,
 η' Ἦν δὲ μέγα εἰλθων οἷοι φάος ἡλίοιο.
 ε' Ἐκλυει εὐχουμένοιο θεὸς παρ' φρον βασιλῆος,
 ι' Ἰμερόν τ' οἱ πάῃδα φίλοι ἔ' παπ' σαῖσσι,
 δ' Δῶρον ἔ' κοινόν, πάντων δ' ἀντάξιον ἄλλων,
 ο' Ὅσ' εἴωθε θεὸς δόδωμ' ἀνθρώποισι βροτῶν.
 ν' Κυῦ δὲ, π' ἂν σμυάνῃ ὁ ἀστὴρ, εἴπετε Μῦσαι·
 κ' Καὶ γὰρ λαμπρὸς ἔ'εω, ἔ' φασφόρος ὅιος ἐφάνθη.
 α' Ἀπέρσεν Καρόλοιο τέκος σμυάνῃ ὁ ἀστὴρ,
 ι' Ἰμερον ἀθανάτων τε θεῶν γηνητῆρ' τ' ἀνθρώπων·
 ε' Ἐκ γδ' τῆς Μαρίης ἀστὴρ ὡς ἐξανάτρελε,
 ζ' Ζύμβολον εὐτυχίης, ἔ' φῶς μέγα πατρῆδος αἰῆς.
 ε' Ἐυχόμεν' μεῦ κλυῖσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ς' Στέμμα δὲ τῷ Καρόλοιο δίδω' πμῆς τ' ἀρετῆς τε
 η' Ἡβάσκοντ' εὐδύς· ἔ' ἐπ' τ' ἐπ' γῆρας ἰόντι
 ν' Νέτορος ὠχυρίοιο, πατρὸς σκῆπτρόν τε νόον τε.

αχλ'.

Ἐτι πρὸ ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Σαῦρος ἡμῶν ἐν τῇ σαρκὶ
 χίλιον ἑξακοσίων τριακόντων

Ὁ ἀστὴρ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐφάνη, καὶ ἔστη,

γεννηθέντος τοῦ παιδὸς·

Ἐἰδοι, καὶ ἔξέστη

Ραββὴλ φος ὁ Οὐντερλάνος, Βασιλικός·

Φιλίατος.

Mnemosyne atque *Jovis* gaudentis fulmine natae,
Semper laudantes Regem divumq; hominumque:
Nostis enim & quae sunt, & erunt, quaeq; ante fuerunt:
Dicite vos Musae: Quidnam hoc? Sol aequis utraque
Distabat mera: medio nitidissima caelo
Stella mihi visa est *Phaëbe* lampadis instar.

Audiit orantis Regum Rex Regia vota,
Dilectumque patri puerum, populoque paterno
Servabit, donam quo non praestantius ullum,
Inter quae deus humanae dat plurima genti.

Quid portet nova stella novi mihi dicite Musae:
Namque coruscabat radiis ut *Phosphorus* alter.

Sydereum *Caroli* puerum nova stella futurum
Spondet delicias hominum superumque decorum,
Ex utero *Mariae* stellae de more orientem,
Omen laetitiae, terrae lumenque paternae.

Me, precor, exaudito Pater divumq; hominumque:
Da, Pater, esse coronato virtute & honore
Crescenti puero *Caroli*; & cum viderit annos
Nestoris antiqui, patris sceptrumque animumque.

Anno ab adventu Servatoris nostri in carne
millesimo sexcentesimo tricesimo

Stella in die apparuit, & stetit,
nato Principe:

Aspexi, atque obstupebam

Radulphus Winterton, Regalis
Medicinis studiosus.

20

1

10

5

6

8

5

10

4

70

50

20

1

10

5

60

5

6

8

50

1630

Μαρία ἡ καλὴ ἔτεκε βασιλεῖ παῖδα τὴν παρθένοι.

X H H Δ Δ Δ I.

α'	40			β'	2		π'	80		α'	80
α'	1			α'	1	π'	80		α'	1	
ρ'	100			τ'	300	σ'	200	α'	1	τ'	300
ι'	10	η'	8	α'	1	ε'	5	ι'	10	η'	8
α'	1			λ'	30	κ'	20	λ'	30	δ'	4
				η'	8	ε'	5	α'	1	ρ'	50
						ι'	10			ν'	50
										σ'	70
										ν'	50
ρνβ'	152	η'	8	νθ'	59	τλε'	335	σνμ'	258	εσ'	96
						τνη'	358	τξε'	365		

ρνβ'	152
η'	8
νθ'	59
τλε'	335
σνμ'	258
εσ'	96
τνη'	358
τξε'	365

{,αχλα' | 1631. }

Chronogramma Latinum Interpretativum,

Γραφὸ συτάριθμον.

pVLChra Maria, parens tV nVnC es faCta pVcLLα;

CaroLe, tVqVc pater.

MDCXXXI.

Zηνὸς ἐπεγενήετο ἄλοχος λευκώλενος Ἡρῇ
Ἡ δὲ ἐξ ἑωὶ τεκνογέννησέ ποτε.

Οὐποτε τεκνογέννησεν, ἢ ἔποτε ἡμερεύετο

Καὶ χερσίν τε γένετο τέκνα πατρὶ.

Ἡ φασιν τὸν χρόνον ἐγένετο Ζηνὶ μυγῆσαι.

Τόσσα ἐστὶν Ἡρῇ ἢ φίλος ἔτε Διὶ.

Νέσφι.

Νόσφι Διὸς τὸν Ἄριον, ἔ νόσφι Διὸς τέκεν Ἡβίω^α

Τῷ μὲν Μᾶλυ πατὴρ, τῇ δὲ^β Θείδαξ ἀργή.

Ζητὸς ἐπιχτοῖς ἄλοχος χραίεσσα Μαεῖν^γ

Ἡ δὲ Ζεὺς ἐὼ τεκογόνησε, τρίτην.

Τεκογόνησε τρίτον Διὶ φησὶ τέκε δὴ φίλα τέκνα^δ

Τοῖς ὧ Μᾶλυ πατὴρ, ἔπε Θείδαξ ἀργή.

Πρωτότοκον πένησε φυνθ^ε ἅμα κατὴ κοπέντρα

Κάρολον ἢ μήτηρ, ἀνθος ἐφημέειον.

Ἐπορφύρεον τὸ ῥόδον, ἔ^δ λευκὸν τὸ κρῖνον ἐστὶ^ε

Καλὰ δὲ καίπερ ἐόντ^ε, ὅτ^ι βεῖα χρύσῃα.

Κάρουλος ὁ παῖς, καί ποτε χραίεσσα τὸν ἀνθος,

Ἵου ῥόδοι, ἔ κρῖνον, Ἄι αἰ Ἰάκινθος ἔω.

Ἵου Ἰάκινθος ἔργον^ε ἐκ νέκταρος, ἔτε γάλακτος^ε

Ἀλλὰ πόθει δέξ^ε, Ἄι αἰ αἷμα πινυόμενος.

Τὸν γὰρ ἀφίλει^ε ὁ Ζεὺς ἐκ λευκῶνος χρυσοῖο^ε

Πὰρ δ' αὖτ' ἐκ λευκῶν^ε ἐντὶ^ε ἐπὶ σελήνῃ.

Θεοὶ μὲν ἔχαιρον ἰδόντες, ἰδόντες δ' ὁδὸν^ε ἔκλαιον

Ἄνδρες^ε τὸς δὲ ἰδὼν Ζεὺς ἐλέησε πάλην.

Καὶ γὰρ ἐπεί^ε κατὰ χρόνον ἥαρος ἐρχομένοιο,

Ἄνθος αἰεῖζον πορφύρεον τὸ ῥόδον^ε

Καὶ μελέπει^ε κατὰ χρόνον κατ' ὁπώρας (ὦ μέγα θαῦμα)

Ἄνθος αἰεῖζον λεῖλοι ἀργύρεον^ε

Τὸν ῥόδο δ' ἀκτυλοῖ^ε ὅτ^ι, ἔσαν τινὲς λειψέεσσαν,

Παῖδα φίλοι Μαρῖν γένετο, παῖδα φίλιν.

Ζεὺς γὰρ μὲν ἐσθλὰ δίδωσι παῖδας^ε τε ἔ γονέεσσι,

Καρὸν ἀμφοτέρω, ἀμφοτέρῃ Μαεῖν.

^α Vid. Ovid. Fast. lib. 5.

^β Vid. Stephanum.

^γ Rosa infecta est colore purpureo si ve rubro ex aspergine sanguinis Venenit, ut quidam volunt; vel, ut alii, Nectaris. Vid. Dodon. in Hist. Plant. lib. 6.

^δ Lilium si ve Junonis Rosa, fuit, ex Lalle Junonis. Vid. Dodon. lib. 3.

^ε Vid. Ovid. Fast. lib. 5. Metamorph. 10. Dodon. 2.

Prosopopœia *Anglia exultantis de nato CAROLO,*
per Apostrophem ad CAROLUM Regem.

Dia *Maria* duos peperit Tibi, *Carole*, natos;
Deliciâsque hominum, deliciâsque Deûm:
In *Terris* Tecum dabitur regnare *Minori*;
In *Cælis* regnum cum *Jove* *Major* habet.

Prosopopœia *Gallia exultantis de nato CAROLO,*
per Apostrophem ad MARIAM Reginam.

Altera progenies Tibi debita jure, *Maria*;
Altera progenies debita jure *Jovis*:
Dimidia sic parte Tui Tu regna *superna*;
Dimidiâque Tui parte *paterna* beas.

Lis Gentium sub *Judice CAROLO* Rege.

Contendunt inter se Gentes, Principe nato,
Cujus sit Princeps. Dic mihi; Cujus erit?
Cujus erit! Meus est; *Mater* Mea namque *Maria*.
At Meus est, cùm sit *Carolus* ipse Meus.
Si *Princeps*, Meus est; Mihi cedite jussa petenti:
Gallia, nec Tuus est; *Scotia*, neve Tuus.
Nec Mea pars nulla est, in tanto Principe nato:
Non dedignatur me Pater esse suam.
Gallia, cede Mihi; Tua sit, sed *Virgo*, *Maria*:
At, cùm sit *Mater* facta, *Maria* Mea est.
Scotia, cede Mihi; Tuus est, sed, *Carolus*, *Infans*:
Dux, *Princeps*, *Rex*, est, *Virque*, *Patérque*, Meus.
Rex Meus est; *Regina* Mea est: Et utroque creatus
Jure igitur Meus est. *Wallia*, cede Mihi.
Wallia jure Mihi; Mihi *Scotia*; *Gallia* jure:
Jure igitur tellus cedat *Hiberna* Mihi.
Anglia, nec Tuus est; Tuus est nec, *Wallia*, Princeps;
Scotia, neve Tuus; *Gallia*, neve Tuus;
Nec solus *Terræ* Princeps est natus *Hibernæ*:
Sed Princeps *Terris* *Omnibus* Unus erit.

Gallia.

Scotia.

Wallia

Hibernia.

Anglia.

Carolus Rex.

In Fatales & felices dies mensis Novemb.

Carolo natam peperit November.
Carolo regnum stabilivit November.
Carolo vitam tribuit November.

Perge November.

Natam quarta dies dedit,
Carole magne, Tibi.
Regnum continuum dedit,
Carole, quinta Tibi.
Vitam, post decimam dedit,
Carole, nona Tibi.

Hæc, precor, multos videat Novembres.
Hoc, precor, multos vigeat Novembres.
Hic, precor, multos regat hoc Novembres.

Juppiter audi.

Non poterit votum plenius esse meum.

*In par geminum cœlitibus æmulum, in terris sine par,
Carolus utrumque & utramque Mariam
Regem & Reginam cum utroque Principe.*

Cum Junone sua dominatur Juppiter Astris:
Cum Consorte sua Carolus Angligenis.
Ille Deum Rex est; Regina sed Illa Dearum:
Inter mortales Hic Deus; Illa Dea.
Quod Phœbus Phœbique soror cœlestibus oris:
Carolus hoc terris, hocque Maria soror.
Ille Oculus Cœli; Noctis Regina sed Illa:
Hic Oculus Mundi Major; & Illa Minor.
Nulla foret Phœbe; si nullus, Phœbe, fuisses:
Carole, si nullus; nulla Maria foret.

G

Alternis

Alternis vicibus præbetis lumina terris,
 Tu cum fratre tuo, Túque sorore tua;
 Tu cum fratre tuo, *Phæbe*; Tu, *Phæbe*, sorore:
 Túque, *Maria*, tuo, *Carole*, Túque tua.
 Felices gentes, quis *Juppiter* imperat alter:
 Quis & Regina est altera *Juno*, parens.
 Felices gentes, quis *Sol* & *Luna* supersunt,
Carolidis frater, *Carolideq;* soror.
 Non metuo *Eclipsin*: tenebras fugat Ille *Diurnas*;
Nocturnas tenebras nec minùs Illa fugat.
Noctes atque *dies*, præstatis uterque beatos:
Carole, Túque tuos; Túque, *Maria*, tuos.
 Vivite felices ambo, et cum prole beata:
CAROLE, Túque pater; Túque, *MARIA*, parens.

Chronogramma Genethliacon

CAROLI Principis.

RegI & regInæ IaM natVs: VterqVe beatVs:
 Et prInCeps patrIæ DatVs.
An. Domini MDCXXX.

Chronogramma Genethliacon

MARIAE Principis.

LatentVr gentes: eXVLta Virgo MarIa:
 DIa tIbI regIna parens.
An. Domini MDCXXXI.

Ad *Carolum* Regem, de utroque Principe
Carolo & Maria.

FActa *Maria* parens gemina nunc prole, beavit
 Et *Patris* populum, *Carole*, Téque *Patrem*.

In Mensē

CAROLI

Principis natalitium.

M *Artis erat mensis, primæ vi veris origo:*
Maia mensis erit, veris origo novi.
Ver erat æternum, Saturni tempore Regis:
Carolides florum flos meddò vernet, eris.

In Mensē

MARIE

Principis natalitium.

A *Utinam florem peperit vel mense Novembri,*
Proxima Carolide gratia cujus erit.
Autumnus florem peperit si mense Novembri,
Cum Vere Autumnus nomen habebit idem.
Quisquis bis senis distinguis mensibus annum,
Inter Vernales, scribe, November erit.
Proximus à Maia sit mense, facerque Maria:
Et Tibi Diva parens, & Tibi nata Dea.

In iconas regias ad vivum expressas.

M *Ajoris mensuræ aqua est mensura minoris.*
Noli mirari, quisquis ades Logicus,
En tibi MaloreM CaroLVM CaroLVMq; MInoreM!
Si mihi non credas, crede tuis oculis.
[Mira] & [Majestas] MatrIsque] & [IMago] MarIa
Conveniunt, numeris singula quæque suis.
Mira & majestas & matris imago Maria
Conveniunt, numeris omnia juncta meis.

Ο' ΚΑΡΟΑΙ'ΔΗΣ ΚΑΙ' Η ΚΑΡΟΛΙ'Σ

κατ' ἀναγραμματισμὸν

ΚΑΛΟ'ΡΟΔΟΣ ΚΑΙ' Η ΚΑΛΗ' ΉΡΙΣ.

Π Ορφύρεόν τε ῥόδον λευκόν τε ἔ'Ιεῖδα χρυσέην
 Καρλόθεν Μαιήν σπέρμα λαβῶσ' ἔτεκε.
 Καλὸν Ὁ ΚΑΡΟΑΙ'ΔΗΣ ῥόδον ἔδ', Ἡ ΚΑΡΟΛΙ'Σ ὅστιν
 Ἡ καλὴ ἱεὺς καλοὶ οἱ ἀμρότεροι.

Chronogramma duplex,

Dístico conclusum:

Hexametri literæ numericæ, ut & Pentametri,
Annum M A R I Æ Principis
natalitium,

Pentametri
verba significativa
ensem & diem
notant.

MDCXXXI.

regia Virgo orta est, ConIVX IoVe Digna Marito;
 VqVc cXorta Dea hzC, qVarta noVeMbrIs erat.

Mens. Novembr. Die Quart.

Radulphus Winterton, Regal.

Medicina Studiosus.

Σ Κι πῖροφόρον Καρόλυ ἐν Λαμιατικώτερον Ἀγγλῷ
 Ἐί τις ἐν Ἀγγλογίᾳσι ποδῶν τετύχηκε, καὶ ἄφρων
 Καὶ ἀσεβὴς οὐκ οἶδε τί ἡγεμονεύειν ᾔσῃ.

Ἵψιθρον Τειάδος δάριμ' ἐρωδέα νῆσον
 Τεγγλῶχνα ταῖσσι καὶ ἀνθεμύεσσαν, ἀνάκτωρ
 Ἀμμι πέλῃ νήσιω τοσαύτης πολλῷ ἀρείων.
 Ὅσα γδ ἀρχικὸν ἄνδρα μεγακλήεντα πίθηπ,
 Πάντα ἐν ἡμετέρῳ ἐπὶ σιωτροχάοντα ἀνακτι.
 Ὅστις ἐπερηνὴς πύθος ἄμμι ἀγακλεὲς ἔδρας
 Λίφρειςος Ἰάκωβε πάλιν σὲ νέεσθαι ἐπ' αἶαν'
 Ἀρκεί ἀρχέων σέθεν υἱός, ἅπαντα πατρώσας.
 Ὀλβια γδ μέλει τῷδε πέλεσκει· βισόλβιοι ἴσμεν
 Τῷτο, παλὴρ υἱοῦ καὶ ὅτι θυγατρὸς ἔγεντο.

Σοὶ Ἀνα, σοὶ δὲ Ἀναστα, σοὶ ἡδὲ μοροσόκε παῖδός
 Ἀρτιμ κυδαλίμω, ἐρατὴν ἡδὲ θυγατρὸς,
 Οἶδαμεν, ἥπερ ἐν ἄμμι, χάριν καὶ τόσον ἀπάντων
 Χάρμα ἐπὶ σραπίδεσσι, ὅσον πάλαι δοδὲ θεοῖσιν
 Ἐμμεται ἀθανάτοισιν, ὅταν χρυσοχαίτια Λητῷ
 Ἀπόλλωνι ἐπικτε καὶ Ἰοχέωραν, οἶα.

Δεῦτε νῦ θεοῖσιν Χάριτες, πολύμητις Ἀθήνη,
 Ἡλυεπὲς Πήθῳ, καὶ κυδιάνεροι ἅπαντες
 Ἀθάνατοι ὅσοι ἐπὲ θεοί, πάντεσι χαλοῖσιν
 Ἡμετέρῳ Βασιλῆος ὁμῶς ἀντιτάλλετε τέκνα.

Ad serenissimum Regem.

Uxor, Forma tua est; Soboles, Comitantia Formam:
 Illam qui dederat, nunc dedit ista, Deus.

Aliud.

HOc *Vrventis* opus reliquis præstantius audit:
 Nempe, *Sibi sobolem progenere parem.*
 Præ reliquis hoc læta tuis canit Anglia Factis,
 Quod sit *Filiolis* facta beata tuis.

Aliud.

CUm duplici terram donâris prole Britannam;
 Nunc *Pater* es *Patriæ*, *CAROLE MAGNE*, tuæ.

*De solis & lunæ eclipsibus: illius, paulo post
 natum Principem CAROLUM;
 hujus, paulo ante natam Dominam
 MARIAM.*

Post ortum *Caroli* Phœbum sua lumina, Phœben
 Ante ortum *Mariæ* destituere sua.
Fortè, sat is multos se munera tanta per annos
 Crediderant rapidi sustinuisse poli;
 Atque recens nata voluerunt cedere Proli,
 Et sponte imperii tradere fræna sui.
Fortè, oculos Phœbo *Caroli* præstrinxerat orti
 Gloria, cui nunquam viderat antè parem;
 Atque securam cum cerneret esse *Mariam*,
 Deliquium est nimio *Cynthia* passa metu.
Fortè, decus *Caroli* cum Phœbe cerneret, orbi
 Crediderat Phœbo non opus esse suo;
 Indè suo clausit properanter lumina Phœbo:
 Quippe simul *soles* noluit esse duos.
 Atque decus *Mariæ* cum sciret *Terra* futuræ,
 Crediderat Phœbe non opus esse sua;
 Indè suam Phœben privavit lumine Phœbi:
 Quippe simul *lunas* noluit esse duas.

Thom. Dugard. *Art. Baccal.*è *Sidney-Sussex Coll.*

Qui

Qui genus humanum luna cœloque locarunt,
Mira canunt; agrè queis adhibenda fides:
At credenda canet, quisquis modò nata Britannis,
Indigenas terræ, sydera bina feret.
Axis, Rex Carolus; sobolésque, polaria nobis
Sydera; queis nixa est Anglica firma salus.
Ut prius occiduas præceps ruat Arctos in undas
Quàm subeant tenebras lumina nostra, precor.

E. Wood Coll. Sid. Suff. Bac. art.

*In auspiciatissimam Domine MARIÆ nativitatem
post natum CAROLUM Principem.*

Gallia lætetur, lætetur & Anglia; junctæ
Fœdere felici jam peperere duos
Flores: dum dulcis Rosa conjunguntur & Iris,
Horum mixtura suaviter hortus olet.
Carole patrizæ, matrizet & alma Maria :
Sic habeat verè nomen uterque suum.

F. Ostler Trin. Coll. Soc.

*In auspiciatissimos serenissimorum Principum
CAROLI & Mariæ
natales.*

Quid fertur nunquam phœnices vivere binos ?
Anglia phœnices quattuor ecce videt.
Cur dicunt nato phœnice perire parentem?
Omnino hoc falsum secula nostra probant.
Nato etenim Carolo vivit rex Carolus, atque
Prognata Maria diva Maria manet.
Sic quia jam binus Caroli, totidémque Mariæ
Vivunt, phœnices quattuor esse patet.

Guil. Gaudy, generosus Cais. Jun.

In

In natalitia serenissimæ Principis.

S Alve festa dies, condita vellere
 Parcarum niven, tuque puerpera
 Talis filiolar, & tu Carolus pater
 Cum vestra vigeas prole: beatior
 Sis, non si Danaes in gremium tuæ
 Descendat pluviis Juppiter aureis.
 Quis tantam poterit dicere principem?
 Quis tantam poterit progeniem loqui?
 Nostræ non opis est: non, licet ungulæ
 Pendentis latices, aut biberem tuos
 Fontes Phœmon: &c: nunc animum trahunt
 Orbes syderei, collaque lactea,
 Nunc frons purpureas quæ redolet rosas.
 Quid dicam querulæ dulcia murmura
 Nutricis, gravidas dum vocat anxia
 Mamas, sub teneris agna tenerima
 Ceu balare solet subruma matribus.
 Vos ô qui colitis festa Heliconia
 Cantate, & sobolem dicite regiam.
 Heroïna, fovet te gremio recens
 Natam deliciar, te, decus Angliæ,
 Involvit nitidis purpura fasciis.
 Ambit sollicita te prece quæ Jovis
 Immortalia dat pocula conjugii.
 Te pincerna Dei Phryx puer anxiiis
 Votis prosequitur, posthabito Jove.
 Eho! Quàm cuperent hi tibi porgere
 Immortale merum, pocula principe
 Te digna, & labiis æmula regiis!
 Vivas nata Deis digna parentibus!
 Lauderis simili progenie parens!
 Vivit sospite te terra Britannia:
 Tedempta moritur terra Britannia.

Th. Page, *Regal.**Ad*

*Ad felicissimos Carolos Regem & Principem
Hendecasyllabon.*

Felix *Carole!* cui dedere fata,
Ut *Primus* clueas apud Britannos.
Felix *Carole!* cui dedere fata,
Ut natum videas apud Britannos,
Natum visceribus tuis *Secundum*,
Gaudet nomine qui tuo; tuarum
Virtutum at magis esse gaudet hares.
Fortunam Pater & doce, docéque
Virtutem Pater; ille discet à te.
Fortunam ex Patre discé, discé princeps
Virtutem ex Patre; nam ille te docebit.
Sis *Primi* similis (precor) *Secunde*:
Sic verè potero simul semelque
Et Te dicere *Carolum Secundum*,
Et te dicere *Nemini Secundum*.

*Ad Serenissimos, Regem Carolum, & Regi-
nam Mariam, Panegyryn.*

*Ad Beatissimos Principes, Carolum & Ma-
riam, fascias sericis poetarum
diſtis intertextas.*

CAROLE qui tanti virtutem nominis æquas,
Qui quod es hoc audis; quia *Charus Carolus* audis
Innumeris (Rex summe) modis tibi debita nostra
Surgunt; inque horas te cunctas auctior ambit
Gratia (nec vulgaris, & est vulgata) popelli.
Nascente imperio nata est, crescente adolevit;
Cessante at non cessabit. Quin protinus omnia
Dona Deum legeres, quæ te fecere beatum,
Et quæ nos tua dona; gemant ni pondere tanto,
Atlantis duri cervix, latera ardua Atlantis.

Sed me raptat amor; juvat ire, & reddere honores
Augustis rebus, queis non datur addere —.

Virtutis cui visa olim collega potestas?

Cui sceptri fidesque simul connubia juncta,
Imperia & divisa? Regit vix cum Jove Cæsar.
Pristina *Semideum* dixissent sæcula Regem,
Qui non privatis maculasset fœdera damnis
Publica; & *in terris* audiret *Juppiter* idem,
Regia honestâ flet si hunc una atque unica virtus.
Tarn probitas illo fuit admirabilis ævo.

Huic genus & proavi decori; sibi dedecori ipse est
Et proavis. Hic Patre bono, sed non bonus, ortus;
Deteriusque dabat pejores stemma nepotes.
Nobilitant hunc arma virum, stat victor in armis,
Victus pace cadit malefana; Sævior armis
Deturpat luxus, mistum pacisve duellum,
Læsæve majestas fidei: Qui *Regulus* hosti est,
Jura suum violat precibus pellacis amici.
Tristior hunc angit torus; est pater, est sibi proles:
Ille miser natis, famæ votisque superstes.
Apparet rarò geminata in Principe virtus.

Quæ raræ in reliquos sparguntur, Carole, in unum,
Unum te agglomerant virtutes; agmine facto,
Te circumspiciant. Placidè tua tempora lambit
Par majestatis, par virtutisque corona.
Justitio tua jura carent, clementia punit,
Justitia ignoscit, pietas dominatur ubique.
Te virtus, te religio, te publica vota,
Privæque te Regem (si non cunabula Regem)
Fecissent —.

Et genus & proavi decori tibi; tuque decori es
Et generi & proavis. Series numerosa per ortus
Innumeros te ducta ornat; tu ornâsque vicissim,
Splendorémque addes, longum qui æternet in ævum.
Te cōsors thalamus Vestali purior orbo,
Te dulces nati sanctissima præmia redæ.
Natorum tu jure trium tria regna mereris.

Numina primitias carpsērunt; scribitur infans
 Hæres Ætherius, non immaturus Olympo.
 Ostendit terris tantum hunc Deus, absconditque.
 Altera quam terris concedunt Numina proles,
Carolus; Hic Puer; Hic est; Carolus, orbis & ævi
 Spēsque metūsque sui. Celsi vigor igneus oris
 Nil modicum spondet, pulchrēque minantur ocelli
 Grande quid ausurum, meditatur nobile dextra
 Martis opus, lætāque sedet victoria fronte.
 Magna patris nato spectanda est gloria parvo.

Aspice regali dum ludit parvulus aulā,
 Ut se fert Regem, Martisque crepundia gestat.
 Appensus vestit latus ensis, pugio tergum:
 Hasta manum regit, atque pedem, vestigia firmans:
 Altera lunatum fert arcum, & missile lignum.
 Mistā tubæ lituōque sonantia tympana mulcent.
 Lusibus exercet bellum: nunc parvulus ære
 Ludit par impar, id ferro mox facturus.
 Nec puero pudor est equitare in arundine longā:
 Nam sic discit equis hædere ferocibus; ora
 Sic auro frænare, & sic, ut surgat in altum,
 Sive ut stet sonipes: Sic lumbos verberare multo
 Tundere, sudantes fodere & calcaribus armos,
 Cornipedisque novas sic plausibus addere mentes.

Mox tum pubescens ambit palatia Regis:
 Hæret in aula fixus, cœlatāque in auro
 Fortia facta patrum miratur, & arma virōsque.
 Militiam exercet depictam, interrogat, Ille,
 Ille (vides juvenem?) purā qui nititur hastā?
 Ille (vidēsne senem?) redimitus tempora olivā?
 Ille, atque ille, quis est? Avus ecce, & avunculus Hector
 Excitat ut puero virtutem animōsque viriles!

Grandior at juvenem cū in apricum proferet ætas,
 Massylum tunc calcar equum, vel odora canum vis
 (Regnandi arcanas quas nos neque novimus artes,
 Nec novisse decet, patri ætatisque relinquo)
 Per juga, per saltus, montes, vallēsque reductas,

Hâc atque hâc pellit leporésve, aprósve latentes:
 Lætus & in timidis fugientes spectat hostes,
 Denique fessus equo, fulvæque aspergine glebæ,
 Deserit agrestes lusus. Academica visit
 Ludicra: (da veniam: quid non speremus——?)

Sic soliti, magnum qui te fecere nepotem,
 Henricus princeps, Fredericus, avúsque Jacobus;
 Carolus atque pater sic ternis bina diebus)
 Ludicra jucundo saltantia comica socco.
 Quo risu, plausu quanto tunc scena remugit!
 Gaudia quanta dabit visus Musíque suisque
 Meccenas juvenis! veniam pater optime, magnam
 Partem opere in tanto Mater si vendicat Alma.
 Est commune bonum Princeps, in publica venit
 Commoda, Præcipuè Musarum in commoda vè nit,
 Diis equidem auspiciis reor, & Junone secundâ.

Pestis (Dii talem Musis avertite pestem!)
 Horrida pestis erat, quam ira irritata supremi
 Numinis immisit; lue sic commissa luemus.
 Perfurit impastus leo ceu per ovilia; pestis
 Lurida sic medias est debacchata per urbes.
 Proh miseri! Solatæ ædes, rarúsque viro vir;
 Funere sed funus densum. Cadit alta juvenus
 Mistra senectuti, juncti natúsque patérque.
 Fax thalamos cremat una duos. Vespillo misellus
 Quam fòdit ruit in foveam, condítque sepultum
 Mortuus. Ex luctu luctus sic incipit alter.
 Terra deest tumulis; mihi vox——.

His lacerata malis & lassâ Academia Mater,
 Exul, inops, ignota, fugit; (nec Athenæ in Athenis
 Nunc stant; palantes errant. Commercia nam quæ
 Musis & Furiis?) rurestria tendit in arva,
 Antiquâs linquens sedes. Ah! cogimur, imus.

At Deus ut tali nos sensit peste teneri,
 Respexit tristes hac tempestate Camœnas,
 Abstineo irarum, dixit; sententia retrò
 Versa mihi; Fatis contraria fata rependam.

Sic res confieri possit——.

Et soror & conjux Regum est Henretta Maria,
Imperiis gravida incedit nunc: Mascula proles
Nascetur: Cuncta hoc pensabo incommoda lucro:
Unum pro multis dabitur caput——.
Ille Camum, & tristes solabitur ille Camœnas.

Incipit in partum *magnus procedere mensis:
Mox jacet aurato Regina puerpera lecto:
Nascitur ex Regum permixto sanguine Princeps.
Summa peregratis spatiantur gaudia regnis,
Atque diem multo producit Mulciber igne.
At nos tam latis tristamur, Maxime Cæsar,
Temporibus miseri. Lue (visâ ut Gorgone) Mater
Dirigit Niobe. Nil præter marmora restat:
Carminèque inscribi, non carmina scribere possit.
Ter conata fuit partum depingere in auro:
Ter cecidere manus. Toties vel dira Celeno
(O pestis!) sanie, sparso cæsiæ cruore
Inceptum fœdabat opus: de lumine manans
Aut tristis latam maculabat lacryma chartam.

* Maius à Ma-
joribus

Sed nec iis contenta bonis pia Numina cessant:
Pluribus instaurant donis. Mox aurea proles
Tertia profiliit. Patri æquat Filia Matrem.
Par pariter felix! Celeres date carbasa ventis:
Fama vola: Suevus, Daciisque, & Iberus, & orbis
Gaudia nostra sciat. Nata est ea, nupta virago
Sceptra maritabit quæ sceptro vestra paterno.
At vos interea magnûm gens alta procorum,
(Donec virginitas sponsæ matura tumescat.)
Oceanum gemmis gravibus spoliare superbum:
Fiat inops oriens. Opibus dotare Mariam.
Interea, & vobis sit curæ Regia virgo,
Disque Deæque omnes, Epulis præbete puellæ
Nectar & ambrosiam. Veniant tua dona, Minerva,
Fasciæ acu pictæ, quas non imitetur Arachne.
Idaliæ Famulæ messes afferte rosarum

Pulvillum in Domingæ calathis date Lilia plenis,
 (Lilia mista Rosis) nec molles amaracus absit.
 Molliter & recubet cuniarum in vertice Somnus:
 Quas motent Charites; Musæ his junctæque recumbant,
 Dulcior ut silentis cantus demulceat aures,
 Carole tu interea Rex vive: (Et vivat uterque
 Carolus: atque unus si vivit, vivet uterque)
 Vive, vidêque *Tibi* quantos adolemus honores:
 Vive, vidêque *Tuis* quantos adolemus honores:
 Diligit ut populus *Te propter pignora* Cæsar:
 Diligit ut populus *propter Te pignora* Cæsar.
 Cùmque viz vitæque satur Divûm abfore nolis
 Concilio, terras securus desere: Famæ
 Prospexti factis. Vel tunc cùm definis esse,
 Filius esse dabit. Vives bis: (Virbius, omnis
 Vir bonus est) Moritur te non pereunte senectus.
 Discedens tibi succedis. Simul sique redsique.
 Prole vires; rursûsque novos pubescis in artus.
 Nomina victuris scripsi immortalia fastis.
Sunt nati flores, inscripti nomina regum.

Barnabas Oley, *Anla Clar.*
Proprales.

*In auspiciatissima beatissimorum Principum
 natalitia Caroli & Mariæ.*

MAio mense venis, dulcissime Carole: per te
 Sperant nostra suas regna tenere rosas,
 Eligit infaustos olim Maria Novembres,
 Ut mensem cunis expiet illa suis.
 Agnosco superos: Patriam tu Carole gentem,
 Regna soror nobis fida aliena dabit.

Tho. Randolph, *Mag. Art.*
Coll. Trin. Socius.

Ad

Ad Regem & Reginam de utraque ipsorum
sobole, gratulatorium.

CArole pacifici proles inuicta Jacobi,
Et tu belligeri filia Porbonii:
Quam pace & bello florebit vestra propago,
Quam produxerunt Palma & Oliva simul!

Chronogramma in annum nativitatis serenissimi
Principis CAROLI. MD CXXX.

CAROLVS CAROLI FILIVS, tVVs prInCeps,
CaMbrIa, nostra saLVs.

FILIVS en CAROLI CAROLVS, spes nostra, parentum
cura, tVVs prInCeps, CaMbrIa, nostra saLVs.

In illustrissimam Principem MARIAM.

Quem daret ipsa genis nescit natura colorem,
qVas genVIsse VIDet LILIa MIXta rosIs.

In utrumque Principem.

Anagramma.

CAROLUS ET MARIA
ROMÆ SCALA RUIT.

ROMÆ SCALA RUIT, dum Carolus atque Maria
Par unum; Et stabit, cū fuerit geminum?

Jac. Duport, Coll. Trin.

*Chronogram-
ma in annum
nativitatis il-
lustrissimæ prin-
cipis Mariæ,
1631.

In natalem illustrissimæ Principis Mariæ.

Credibile est plausus Divam sensisse futuros,
Et quintam noni mensis adesse diem:

Namque

Namque ubi quarta dies tenebras discusserat atras,
 Exoritur nulla luce Maria minor:
 Mox nova lucentes restantur gaudia flammæ,
 Et quintæ juncta est altera festa dies.

Henricus Byng, *Commensalis ad mensam*
Sociorum Collegii Regalis.

*De communi felicitate nostra omnium,
 ejusque authoribus.*

CAROLUS Henricæ Caput est; Cor illius illa:
 Lætitia hæc Fons est; Fontis & ille Caput.
 Gaudia quanta fluunt ex isto Fonte Britannis!
 Finitimis Gallis gaudia quanta fluunt!
 Nectar & ambrosiam potumque cibumque Deorum
 Invideo nulli: Nectaris instar erunt,
 Instar & ambrosiæ Regales, credite, lymphæ:
 Has sitii, his satiet: cætera, nulla sitis.

Chronogramma Genethliacum Dominae Mariæ:

In DoMiNo regIna & reX Latent Vr: UtrIqUe
 FI LI a nata est.

An. Domini MDCXXXI.

Jo. Young, *Regal.*

*In natalitia Principum illustrissimorum
 Caroli & Mariæ.*

NON nisi materno Phœnicem funere natum
 Quicumque imprudens credidit, error habet.
 Gratia Juno tibi, longè pulcherrima Phœnix
 Phœnices peperit, nec perit illa, duos;
 Nec peritura quidem, donec divina superfit
 Progenies: mirum hoc; nec tamen error habet.

Ergo

Ergo diu vivat par nobile, floreat, æquet
Ætatem Pylîi salvus uterque senis!
Sic cùm fortè suo numero deficit ævo,
Nobis prole diu vivet uterque parens.

Britanniæ Gratulatio.

J Am scio me cœlis curz: non irrita vota
Angligenûm, aut precibus Numina tarda meis.
Principe, vix, nato, filuerunt gaudia: primis
Quin nova succedunt: ordine vota meant:
Filius in primis votis mihi, gnata secundis:
Addita divino est Diva puella mari.
Ter me felicem gemina sic prole beatam
Cæsareâ! in cunis utraque digna Deo est.
Hoc voti superest; Cœlum diademate tantâ
Progenie digno, cingat utrique caput.

Daniel Wicherley, *in Art. M.*
& *Coll. Reginal. Socius.*

I Nsignis Caroli multus Pater imbuit ora,
Et Mariæ in vultu plurima Mater inest.
Ut bene conveniunt facie, sic nomine: nomen
Principis hic, nomen Principis illa tenet.
Tandem vera loqui didicit resonabilis Echo,
Pro Maria Maria, & Carole Car'le sonans.

Felices Britones sub te sine conjuge, Cæsar:
Nam sine cæde fuit nox, sine lite dies.
Sed bis felices sub te cum conjuge, Cæsar:
Nox cum lætitia, lætitiæque dies.
Ter facit Angligenas proles primæva beatos:
At facis, in Mariâ terque quaterque tua.

H. Whiston, *Regal.*

*CAROLUS
&
MARIA.

Fama triumphantes ad cœlum tollere Suecos
Gestit, & armipotens quod ruit inde genus.

Obtinuisse ferunt: nam sydera bina Jacobi
Suecicolis vires consociare suas.

O passi graviores, dum revocate Bohemi
Indigenas: discat cedere Martis amor.

Discite Teutonici, Jani compescere limen,
Tūque animos discas ponere, Galle, tuos.

Neve perhorrescas Hispania mitior Anglos,
Nec metuas tacitos, Anglia fida, dolos.

Nam Caroli Magni, Natūque Patérque, Britannī
Conjungunt gentes pace ligantque suas.

Consensere simul Maria altera & altera, in unum
Mœnia Francorum dissociata dare.

Consensere omnes unā Caroli atque Mariz,
Hæc facere auxilio (Christe benigne) tuo.

Quin caveas Romane tibi, caveasque popello,
O tu fervorum serve, caveto tibi.

Tūque Mahometista cave, Pars altera monstri:
Gaudebit vestro funere sponsa Dei.

Vincite Carolidæ, pacem defendite, Martem
Pellite, sedandi bella docete modos.

Nè facer ulterius Christi de corpore sanguis
Exeat: Heu! nimio sanguine terra madet.

Abrahamus Whelochus, *Bac. Theol. Aul. Clar. Soc.*
& *Florentissima Academia Bibliothecarius.*

Ο ΑΥΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤ

φωτῆρος ἐπιφανείας ἐπὶ τῆς τῷ λαμπαρῶ-

αὐτοῦ ἀρχοντος Καρόλου ἡμετέρας.

Παμβασιλεὺς ὁ ἱεὺς ὁ ἱεὺς πόλις εὐρυαγία
Ἀστὲρ οὐράμιον ἔρανόθεν πυρόεντα κατεῖδον,
Ὅσα μὲν ἐκ νεφῶν ἐπεφάνητο νυκτὶ σελήνῃ.

Ὅσιν κα

Ὅνεια Χειρὸς ἔοικε πλείπνοα σήματ' αἶψιν
 Λισσομένοισι βροτοῖς, ἱερῇσι γέ Βροτογενέσσιν.
 Ἔειπεν ἄναξ ἱερῇν ἑοῖσι, Φιλήτορες ἄνδρες
 Ὑμμάς χρὴ μέγας σημαίντορας ἔμμεν' ἀπάντων
 Ἄφρον ἡμεῖαν, θεραπόνταν δ' ἡελίοιο·
 Τί ζυμβήσεται ἐμοί; τί δὲ παῖδι γήσεται; ἢ τί
 Τῇ βασιλείῃ ἐμῇ; τί δὲ, φράζεσθε, τῇ βασιλείῃ
 Καλλιπαρῇ ἐμῇ; τὸν ἀληθεία φάσκετε μῦθον·
 Τοῖσί γε Κέλτασιν τί, προσέειπε. Ὅι δὲ προσεῖπον
 Τῷ βασιλεῖ χαίρειν τόδε, Φωσφόρος Ἀγγαλὸς ἔστι,
 Πνεῦμα θεοῦ πέλει μάλλον τόδε, ἢ Κάρολος
 Σέο πάσι· καὶ γ' ὅσθ' ἐκακῶν σοὶ μάντις ἴσμεν.
 Ἀγγλοὶ καὶ Κέλται Κάρολον φωνῆρα σίβευον.

In diem Veneris quartam Novembris, augustissima Dominae Mariae Natalem.

Fortunata dies Veneris! Nunc extat origo,
 Nunc meritum, natâ virgine, nomen habes.
 Si quid virginitas, si quid cœlestis honoris
 Fama, decus, pietas vendicat, illa dedit.
 Illa dedit, Phœbi divina luce coruscans,
 Nè fiat Veneris clarior ulla dies.
 At dolor! insequitur Saturni, Quinta Novembris,
 Qua non est sceleris nigrior ulla dies.
 Cœlitibus subitam cædem minitatur Olympus:
 Visceribus patris, tu peritura Dea.
 O scelus indignum! Quid patrem Roma nefanda,
 Quid fratrem, quid te commeruisse putet?

Non opus est flammis, ut tu mittaris in altum:

Antè micans longo tempore sydus eras.

Nunc oculis splendes nostris, splendemus & ipsi:

Nam licet à radiis lumen habere tuis.

Utque diu liceat, nos una voce precamur:

Utque, Maria, tuus crescat honore dies.

Hen. Kent, *Regal.*

Votum.

Quantus honos quartæ, quintæ quæ fama Novembris,
Conceptum facinus, Filia parta docet.

Romanis infaustus erat conceptus: at Anglis

Partus erat faustus, Clara Maria, Tuus.

Parturis & vivis felix, Regina: malignè

Papista infelix concipit & moritur.

Concipiat, moriatur: Avis Tu digna Maria

Vivas, parturias: hæc pia vota mea.

Digna Tuo partu, felici digna Parente,

Vive Maria Infans, Vive Maria Parens.

Omen Novembris

Ad Serenissimos Principes.

Mira juvat, Regina fave, memorare Novembris,
Quæ vultu vario Terra Britannia refert.

Quinta chorum ducit: sed quam esset nulla secuta,

Si facta, inferno quæ meditata foco.

Excipit infelix illam lux sexta, Britannis

Heu nimis! Henrico tunc moriente suo.

Hæc cineres urnamque dabat: Lenire dolores

Nil valet, adventum præter, Eliza, Tuum.

Septima at hunc dederat, decimam quæ fausta secuta est;

Prima sed Imperio nobilitata Tuo.

Illam

Illam nona Tuis urget Natalibus aucta,
Rex Inviète, anni prima futura dies.
Pauea nimis putat illa Deus; nova gaudia fundit,
Quartâque jam partu clara, Maria, Tuo est.
Henricus moritur, Carolus sed nascitur: indè
Gaudia magna; dolor sic minor ille fuit.
Henricus moritur, sed Princeps nata Maria est:
Sic dolor unus erat, gaudia bina manent.
Cresce tuis miris semper mirande November;
Sique velis aliud mittere, mitte Ducem.

Rich. Drake, *Aul. Penb. Soc.*

In natalem Mariæ Principis.

Carole chare Deo, Superis dilecta Maria,
Cœlorum est in vos omnis, at æquus amor.
Carolus antè duplex potuit felicior esse:
Nunc etiam parili sorte Maria duplex.
Carole sed nec adhuc imple'sti vota tuorum;
Ultrà utero fundunt vota, Maria, tuo.
Semine de vestro expectat pater esse superstes:
Et fieri duplex optat Eliza soror.
Annuite his precibus primum, dum plura parantur
Vota suos frustra non aditura Deos.

Tho. Asheton, *Mag. Art.*
Coll. Trin. Socius.

*In Principes illustrissimos CAROLUM &
MARIAM Genethliacon.*

O Pars, sed melior Britanniarum!
O Brittannice destinate sceptris,
Aëtis, imperio, togæ, triumphis!

Hæc felix nimis & beata tellus,
 Cui tantas licet imputare cunas.
 O pars, sed potior tuæ parentis!
 O quàm te memorem beata virgo,
 Te lumen Britonum decusque, sexum
 Quæ præstare tuum doces virili!
 Ut præstas reliquis deabus una,
 Dum splendor rosæ nitorque formæ
 Vincit Gnosfiacæ facem coronæ!
 Sacratum tibi lumen hoc frequentet
 Et Phæbus Pater, & remissa Pallas,
 Et multum facilis vocata votis
 Quæ natalitios secundat ortus,
 Et quicquid superum potentiorum,
 Et quicquid superum licentiorum.
 Hanc lucem videat remotus orbis.
 Rîsu, latitiâ, semel fruuntur
 Thraces, ridiculique Causiones,
 Qui cunabula prima mugientes
 Circum, luctifono fremunt boatu,
 O par nobile dulce vagientum!
 O stirps syderei Tonantis! Audit
 Hæc felix nimis & beata tellus,
 Cui tantas licet imputare cunas.

Ri. Williams, *Regal.*

In auspiciatissimam Nativitatem illustrissimorum Principum Caroli, & Mariæ.

ERrat vulgus iners, & inanis turba sophorum,
 Qui nova produci sydera posse negant:
 Dum geminus Princeps oritur latantibus Anglis,
 In nostro duplex stella creata polo est;
 Quæ solvant luctus nubes, & lumine monstrant
 Sacram virtutis splendidiore viam.

Det

Det Deus, ut longa niteant hæc sydera luce,
Obruta nec mortis nocte repente cadant!
Cur metuas tenebras umbræque, Britannia felix,
Si tales stellæ nocte dièque micant?

Evers. Gower, *M. A. C. Christi.*

Invideant nobis Superi, terramque Britanniam
Æmula mirentur cœlica regna Jovis.
Utque giganteæ quondam petière catervæ
Æthera, cum stellas emicuisse vident:
Sic vos cœlicolæ spretæ veniatis Olympo
In terram: (cœlo pulchrior iste locus.)
Cemitis, ut radient Lunæ undique, & undique Soles?
Ut decorent Anglam sydera multa plagam?
Hæ tamen Angliacæ, jam nata Principe, stellæ
Abscondunt (veluti Sole oriente) caput.
Quin resonent tanti campanæ syderis ortum,
Et caleant crebris compita læta focis.

J. Cooke, *T. C. Generos.*

*Serenissimæ auspiciatissimæque Principis
Dominae Mariæ Genethliacon.*

Quid pauca poscit tibia pervicax?
Pimplæa nostram non superat sitim:
Quisque audet impar te referre,
Digna lyra meliore Princeps?
Adeste Musæ, vocæque blandula.
Præna lætum pangite Principi:
Abesto verò tu puella,
Apta magis tragico boatu.
Adeste Nerei flumina limpida,
Gemmæque vestræ volvite Principi:

Abeste

Abeste verò quæ irrigatis,
 Stryx, Acheron, Phlegethónque Ditem.
 Adeste cœli pennigeri incolæ,
 Et *χάρη* vestræ promite Principi:
 Abesto verò qui perennè
 Plangis Ityn, Tercii, peremptum.
 Adeste sylvæ copia frondea, &
 Umbram hospitalem texite Principi:
 Abesto verò tu cupressus,
 Et tumulis rapienda taxus.
 Abeste natæ ad funera naniæ;
 Abeste luctus, & querimoniz:
 Adeste verò quæ decetis
 Læta, sales, citharam, choreas.

Rob. Newman, *Regal.*

Maria. }
Amari. } *Anagr.*

Cui Princeps Pater est, cui Princeps Mater, *amari*
 Digna illa est Princeps, Principe digna viro.

Tho. Bullok, *Commens.*
Jesuanius.

Carina Principibus nescit mea Musa volentis
 Condere: sed, Musæ quæ cecinere, canam.
 Cætera non memini: duo carmina ritè recordor;
 Carmina cum multis sæpe canenda mihi.
 Carole vive diu Caroli, Mariæque Maria,
 Cum genitore puer, cum genitrice soror.

G. Sheafe, *Regal.*

Ad

Ad CAROLUM Principem.

CAROLE, quòd primo, nondum Tibi, limine vitæ,
 xaxs dedit lætum nostræque *Musa* suum,
 Ignoscas miseræ: poterat quâ nam arte precari
 Id Tibi, quod valuit nulla rogare sibi?
 Quippe suis detrusa malis Academica, læso
 Corpore, qui potuit Mens vaga, mcesta, loqui?
 Hæserat exanimis, steterat perterrita *Musa*,
 Quæque solet linguas tot dare, muta fuit.
 Tandem, Summe, Potens, Princeps, Te (*Carole*) nato,
 Infelix nostra est *Musa* renata simul.
 Sic ætate simul; Cur voces tum Tibi defunt,
 Anno cùm constet nos didicisse loqui?
 Scilicet una Tibi est, sed nato Te *Mariæque*
 Jam nobis linguas fata dedere duas.
 Vos sacra progenies, felix *Carolea* propago,
 Vos linguæ nobis, Vos animæque simul.
 Quòd si verba parùm videantur plena; sub anno
 Nos lallare putes, non didicisse loqui.

Joan. Whincop, *Trin. Coll. Soc.*

Tolle caput, Thymbræ Pater, squallore sepultum,
 Assiduo mersum funere tolle caput.
 Attulit alma tuo finem Lucina labori,
 Dispulit hæc tenebras quas Libitina dedit.
 Funeribus finem dedit hæc, & luctibus: unus,
 Quo tot compenset funera, partus habet.
 Altera jam soboles Carolo pro pignore grato
 Accessit, sola virgo Parente minor.
 Prima tulit proles multum de Patre decoris,
 Effictos vultus hæc Genitricis habet.
 Oscula cui figas Carolus, tibi Car'le; Maria,
 Quæque tuo sedeat pulchra Maria genu est.

K

His

His comitis fidi pectus nudabis; Iberum
 His, Rex Magne, tuum tu memorabis iter:
 His populi infandos, te discedente, dolores;
 Lætitiâ his populi, te redeunte, parem.
 Carmine quis non hos genitali vinciet? ecquis,
 Thrax velut immanis, qui lacrymetur, erit?
 Exequias potiùs celebrabo cantibus, atque
 Hæc ego re solùm Thracis ad instar ero.
 Quid loquor exequias? vivat par nobile! fausti
 Atropos huic senii det, precor, alba decus.

Joan. Jones, *Regal.*

In auspiciatissimos natales illustrissimorum Principum
CAROLI & MARIE.

Quid tam lenta fluunt tua carmina, candida Mater?
 Cur pede præpropere prævenit alma Soror?
 Nil mirum, lacrymans tu pullâ induca sedebas
 Veste, & Apollineo tunc viduata choro.
 Jam duplici studio prægnans accingere Mater,
 Ut geminam sobolem carmine læta canas:
 Et grates, quas dira lues tardaverat olim,
 Jam duplica altisonis prompta Camœna modis.
 Pignora perpetuæ nobis resonato futuræ
 Pacis; at auspiciis, Carole Magne, tuis.
 Carolus ergo Patris vivas regalis imago,
 Utque Maria Anglis fausta vocere, precor.

Nic. Yerburchte, *Commensal. Soc. Cell. Sid.*

Quid juvat in solido reges fulgere metallo?
 Nam melius patris filius ora refert:

Cdm

Cùm *Carolus Carolum* dedit, atque *Maria Mariam*,
In quorum vultu spirat uterque parens:
Vivet & in sero *Rex & Regina* Nepote.
Venit est quod, *Reges non moriantur*, ait.

Ric. Hutton, *Armig.*
Coll. D. Joh.

R Arrior est dudum Regali p^role Poëta:
Musis, quàm *Maria*, Juno vocanda magis.
Qui nescis, verius cur audes fingere? Apollo
Jussit nempe novus, Musâque nata nova.
Fran. Tindal, *Coll. Regin.*

CAROLE, maternis Appendix grata lacertis,
Quæque jaces niveo blanda *Maria* sinu,
Crescite: Carminibus melius mox currite nostris,
Ausint illa licet prima movere pedes.
G. Brathwayt, *Coll. S. Joh. Generos.*

ECce die Veneris Venus altera, & altera casta
Nascitur è gremio pulchra *Maria* tuo.
Ipse dies, dabit ipse fidem conterminus ortus:
Orta mari Venus est, Orta Venus *Maria*.
J. Cooke, *Gen. Trin. Coll.*

SÆva decent Venerem ponti cunabula? amorem
Aut furor undarum conciliare potest?
Suavior ô quantum meliorque *Maria* Cythere!
Quam produxerunt lilia mixta rosis.
Ed. Cooke, *Gen. Trin. Coll.*

In natalem Serenissimæ Principis Mariæ.

Filiolam peperit Regina, Academia carmen
 Apparat: & quædam pars in utroque mihi est.
 Latitæ partem de partu Principis hausit:
 Parsque ego (parva licet) carminis hujus ero;

Guil. Mainwaring, *Commensalis Coll. Regal.*

Carolus à Carolo, claræque Maria Mariâ
 Nascitur, & similem gignit uterque sibi.
 Siccine sunt vobis æqualia gaudia lecti?
 Mutua sunt vestræ pignora amicitæ?
 Non opus ut teneant jam magna palatia nomen
Carole Magne tuum, Clara *Maria* tuum.
 Perfecit Natura Artem, multumque duobus
 (Nobile par) natis ingeniosa fuit.
 Non domibus sic tanta datis sed nomina vestris
 Marmora qui natis sunt redidiva magis.
 Innumeras petimus soboles, hisque alta columnis
 Regis divina fulgeat arte domus.

Car. Fotherby, *Trin. Coll.*

In natalem Domina MARIÆ.

Caroliden Carolus, formosa Maria Marillam
 Nunc habet, & numeros Anglia læta suos.
 Estis in æternum felices, sæviat urna
 (Quam superi avertant) Carole semper eris,
 Semper eris Regina. Sacros dea livida partus
 Vidit; at in tantos non valet ista deos.
 Carole Caroliden, formosa Maria Marillam,
 Viscera dilecto chara foveat sinu.

I.K.

AD

AD REGEM.

In auspiciatissima Natalitia Caroli &
Mariæ Principum.

TE Patre jam toties facto, plebs tota reposcit
Nunc sibi Natorum, Carole, jura trium.
Non totus Carolus Tuus est; spes unica nostra est,
Nostrarumque precum filius, orbis amor.
Nec satis est Regem Te nos fecisse beatos:
Felices reddis tæque quatæque, Pater.

O. Dand, C. Joan. Sos.

Sic ubi per rutilos Phœbeæ lampadis ignes
In medio si stella die flammantia latet
Tempora diffundit, varii pars maxima vulgi
Eventura suis prædicunt omina; verum
Omnes lætitiæ: Tu Carole prole secundâ
Optima felici referes præsagia genti.
Gaudent Londini sublimibus oppida muris,
Æræque arces; concurrunt impete presso
Purpurei procures, pastoritique penates
Mirantur Tyrio venerabile pignus in ostro:
Pro gemina Maria, Carolo geminòque resultant
Elati, & duplices tendunt ad sydera palmas.
Sed modò vix tenuis cedit vagitibus aer;
Quantus erit Mariæ fulgor, cum plenior ætas
Succedit, firmatque gradus, cum frontis honoræ.
Innocuus fulgebit apex! Tu, Carole, quantus
Cum quo sis genitore scies, cum semina laudum
Extinctus tibi subdit avus, patria agmina quando
Circumstant, humili cum majestate remittes
Fortunæ vexilla tuæ!

Hen. Vintener, Regal.

In triplicem Mariæ Reginae Prolem.

Nobis nata triplex proles, Nati duo, Nata
 Unica: sed primum mors tulit ante diem,
 Dulcia succedunt duris: sic Fata tulerunt
 Primitias, fructus non tamen illa negant.
 Magne dies, tibi ferta damus, tibi thura merūnque,
 Quo terram tali prole Maria beat.

Humf. Weld, Trin. Coll. Armig.

*In optatissimos Caroli Principis, Sororisque
 ejus Mariæ natales.*

Nectere firma solent cum Scotis fœdera Galli.
 Floreat ut regnis tutus uterque suis.
 Unde Caledonias si nos ferat ira per oras,
 Gallicus à tergo non minor hostis adest.
 Si furor in Gallos stimulat nos bellicus; armis
 Infestant nostros Scotica turba lares.
 Nunc iterum coeunt, & amicas jungere dextras
 Cernimus, & sacri fœdus inire tori:
 Sed non quò patriam perdant, vel ut arma capeffant,
 Sed manus ut sanet vulnera, quæ dederit.
 Hinc quos abstulerant bello, pro millibus istis,
 Dant duo regali pignora ducta sinu.
 O sua si tanto cum scœnore damna rependant,
 Sic semper noceant! sic nocuisse juvat.

In Caroli Principis natalem.

Iam tandem Carolum fileas rogo, Gallia, Magnum:
 Major gloriolæ ni tibi causa tuæ.
 Nam Carolum nostrum, quem pascunt ubera, vestro
 Majorem in cunis noscimus esse suis.

Jac. Jackson, *Ant. Clar. Soc.*

In Principem Mariam Genetliacon.

Attulit en iterum decimum bona Cynthia mensem,
Transtulit inque sinus nobile venter onus,
Exultat partu jam diva Maria secundo,
Gestat & in manibus viscera chara suis.
Sic tua ster, Regina, domus tibi fertilis; ipsa
Sic semper constans sit tibi luna, precor.

Edvard. Cater, Regal. Genetios.

*In utramque augustissimi Regis Caroli, &
Reginae Mariae, sobolem felicissimam, Pa-
rentibus & Patriae gratissimam.*

Ecce pater nato, natus felixque parente
Utroque, ac ambos nata Maria beat:
Et Patriam latam (natis utrisque beatam)
Vota magis nostro carmine utrinque decem:
Ergo cum Carolus bis bisque Maria beati,
Ut ter sit felix, faxit, uterque, Deus.

*Ad illustrissimam Dominam Mariam,
nuper natam.*

*Tu Maria Stewart. }
Virtus à matre tua. } Anag.*

Virtus virtutem peperit; dum nutrit amatam
Prolem, cur pudeat reddere principiis?

Il. D. C. C. C. Socini.

Musa

Musa cave, molles Mariae sopor occupat artus,
 Nè somnum turbes garrula Musa cave.
 Carmina cuniarum tacite ponantur in ostro:
 Tu lege, vel charta lude Maria vigil.

Gu. Dalston, C. S. Joan. Generos.

Chronogramma.

In Carolum Principem natum.

MDCXXX.

reX genVIr IſtVM Deo ſibi aC sVIſ.

Est nobis natus puer, est soboles data nobis,
 Atque humeros ejus Regia sceptrā prement.
 Sit bonus o felixque suis! sit gloria tandem
Pace suis, Patri spe, pietate Deo!

In D. Mariam,

MDCXXXI.

ſeLIX angLIa noVā Mariā eI à Deo eXhblīā.

Felix antè sat̃s fuit Anglia *Matre* Mariā:
 Bis nova felicem *Virgo* Maria facit.

In utrumque factum.

Frater hic est Carolus donatus nomine Patris,
 Et soror hæc Matris: Quàm bene conveniunt?
 Charior esse solet patri mas, filia matri:
 Hinc Deus & sexu & nomine utrumque beat.
 Nomina fausta precor sint hæc, ut quando quieta,
 Serâque mors habet hos, nomine adhuc mancant.

Tho. Fawcet, C. C. C.

EIΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΡΟΛΙΔΗΝ.

Zηὸς ἀγακλέος τέκνον Καρόλοιό τ' ἀναχθῶς,
 Λεπτὴ σοὶ μέση φράτα δίδωσιν ἐμὴ.
 Ὅππότε σ' ἑταῖρον βασιλεῖ τέκε πότνια μήτηρ,
 Ἡμέρα σὲ μέσση φαίνεται ἄφρα δῦο.
 Ἦὸς μὲν κροκόπεπλος ἐκδύσει γαῖαν ἱμάντι
 Λαμπαρῶ, ἣ Φοῖβος φίλβον ἔδωκε φάος.
 Αἰγλή δ' ἑβανὸν ἵκεν, ἐσκήρσα πᾶσα φείχων,
 Σὺ γυνήθενος, τῆς ἥ ἀπαλῆς Μαρίας.
 Ἡελίω σὺ ὅμοιος ἔση· Χέε φαῦσιν, ὁμίχλαι
 Ὡθε πλάνης· ἐτέρῳ ἔσται ὁμὴ Μαρίας.
 Ἰοδί ρόδον χαρίεις, κείνον ἔστω χαλὸν ἀδελφῇ
 Καλοῖς, ἀμφοτέροι κέντρα δὲ τοῖσι χακοῖς.
 Ἀγγλῶν ἰοδί ρόδον, Φραγκῶν κρίνον ἔστω ἀδελφῇ·
 Ἐυδομ' ὡς αἶνη γάλλετ' ἀμφοτέροι,

Ric. Legard, *arr. bac. Sid. Coll.**Ad Illustrissimam Principem Mariam.*

Unde genus ducis? Qui te genit' ère parentes,
 Digna, Maria, deo patre, parente dea?
 Aut video, aut in te videt' mihi, virgo, videre,
 (Non fallor) video nunc & ora deæ.
 Nec, dea, sola dea es: Juno Pallásque Venúsque
 Agnoscunt in te quod voluere suum,
 Ipsa licet taceas, vultusque oculisque loquuntur
 Duxisse à Carolo Te Mariæque genus.

Th. Gore, *Regal. generos.*
 L *Genethliacæ*

Genethliacum MARIAE Principis Augustæ.

Cypidos auratas alii cecinere sagittas,
 Parvulus & faculas quas agitavit Amor:
 Ora pharetræ solvit mea Musa Dianæ,
 Quæ sine non Veneres possidet ulla Venus.
 Non Venus absenti placet importuna Dianâ:
 Non sine te, felix virgo, Diana placet.
 Hac Lucina fuit præsertim luce, micantes
 Quæ juvit partus, casta Maria, tuos.
 Anglia non alios jaculatrix senserit arcus;
 Te decet his telis, terra Britannia, peti:
 Borbonis hastato Carolum quæ figis oculo,
 Te decet his telis, diva Maria, peti.
 Tende potens arcus iterum Lucina sonantes:
 Idalis ut figat, Tu facis una deos.

G. Hall, *Regal.*

*In natalitium serenissimæ Principis MARIAE,
 pridie nonas Novembres die Veneris natæ
 Genethliacum.*

Quin ominare (Musa) lætiùs mihi:
 Non sic Olympi rector illudit suis,
 Ut munera pia donet & tollat simul.
 Nec ut periret citiùs, eduxit parens
 Natura dium præcoqua partum manu.
 Mortale non est quicquid inclusum latet
 Regali in utero; hanc Numinis prolem puta,
 Cœlôque natam, quam Venus manibus suis
 Plasmabat ipsâ Venere speciosam magis,
 Venustulam, pulchellulam, elegantulam.
 At cùm peractum cerneret fœtum, invida
 Quòd absq; nati Lacteam formaverat,
 Sibi que metuens nè suas sedes petens,

Post.

Postquam vigeret, & relucen-
tissimis
Fulgore superans, per vagum, ut formæ Dea,
Coleretur orbem; turpibus varis opus
Cœleste maculare voluit. Sed obsecatrix
Lucina Juno vetuit horrendum scelus,
Statimque mundo protulit stellam novam,
Diemque Veneri propriam infanti dedit.
Verum repenti dum tenellam virginem
Dextra abripit violentius, motu subito
Abortiisset penè festinans parens.
Sed mox lavacrum ad limpidum Baptismatis
Allata, latice ut tingeretur mystico,
Convaluit illico puella Regia;
Et inde nullo conticendum seculo
Nomen Deiparæ Virginis sacrum tulit.
Tam chara tanti pretia natales habent,
Semperq, magno constitit nasci Deam.
Nunc vos Apollinis propago Delphici
Doctæ sorores, vósque Nympharum chori,
Quotquot nemora, quot montium cacumina
Colitis Hamadryades, marisque præfides
Huc Orcaes venite. Vestra nascitur
Regina; choræ agite resonanti lyræ,
Et ferta rosea ferte cum vittis piis,
Ejusque citharis canite genitricem diem.
Psallite Mariam, psallite puellam inclytam,
Quæ nuper edita seras vobis facit,
Nobisque Nonis attulit Novembribus
Gaudia secunda duplici grata omine.
Et tu superni Dominus invictus Poli,
Qui tanta nobis contulisti munera,
Hoc adde votis supplicibus, ut quæ recētis
Illuxit Angliæ beata stellola,
Semper refulgeat quotannis clarior;
Ut læta sec'la lucidam cernentia,
Salve Mariæ concinant Britannicæ.

R. Pory, Coll. Christi

L 2

Te

In lunam vnà cum Regina laborantem.

Cynthia prospectans geminam pudibunda Mariam,
 Non opus est radiis nunc, ait ipsa, meis,
 Atque negat lucem: mox ora recludit, At, inquit,
 O videam stellas Terra beata tuas!

RADULPHUS PIGGOT, Coll.
Gen. & Caii generos.

Non nisi post casum revirescit Castora Pollux:
 Non nisi fratre suo Luna cadente micat.
 Scilicet illorum non tanta potentia Divum,
 Quanta fuit nostri provida cura Dei.
 Præbet uterque facem nobis, fraterque sororque;
 Frater ab Eclipsi tutus, & alma soror.
 O qualis species, & quali digna tabella,
 Cum pia cum toto Cynthia fratre micet!

I. P. Regina.

In natalitium Principis Mariæ.

Salve chara patri soboles, divumque propago;
 Scotia te genui, Gallia Mater erat:
 Anglia fecundis natam te nutrit in oris,
 Hospite tam grata latiox inde sua.
 Divisere suos plausus tria regna: manere
 Uno non poterant gaudia tanta loco.
 Inque tuo gemini sociantur sanguine reges,
 Et florent patriis lilia mista rosis.
 Ex aques pietate, æquas quam nomine; vitâ
 Sisque Beata tua, sisque Maria tua.

Mart. Basil, gen.

Ant. Cath.

Genethliacon

Genethliacon serenissimæ Dominae

MARIÆ Principis.

Pectora læticia perfundite vestra Britannis:
Nam lapsa est nitidis altera stella polis.
Prospera succedant, cedant contraria, crescant
Lætitiæ: nobis nata Maria nitet.
Diva Mariatibi, si te mea vota sequantur,
Nescia vita mali, conscia laudis, erit.

Joan. Cowper, Regal. generos.

Ad utrosque Principes.

<i>Carolus</i>	}	<i>Steuuartus.</i>	}	<i>Anagr.</i>
<i>Maria</i>				
<i>Tu jura, tu raras Musas cole.</i>				

Quod Leges studio Princeps præmunit ille,
Quod Musas mammis nutrit illa suis,
Ipsis nominibus, nobis spondere videntur:
Conspicis pueri sic sua vota luunt.

T. Fancoats. Col. Eman. Bac. art.

In Natalem augustissimæ Dominae Mariæ.

Omnia fausta Dæ nobis spondemus ab ortu:
Nupta Jovi Venus est, à Venere orta Dea.
Vaguit his primum Proles dignissima regno,
Mox Dominae ad cunas turba novena canit:

Convenère Deæ, Juno, Pallásque, Venúsq̃ue,
 Quæ formam, mores, ingeniúmque dabant.
 Cresce Jovis soboles, Superis quæ plurima debes:
 Vix mortale tuum creditur esse genus.
 Felix Matre, Patre, & germano Principe felix,
 Perpetuum in Regni tu Dea nata decus.

Henric. Edmonds, *Regal.*

CUM vix aëra punicis labellis
 Proles Regia basíarat, ore
 Vagitus querulo Tenella primos
 Cùm vix rettulerat, Deæ adfuère
 Omnes, munera Partui recenti
 Certatimque dedére. Mitiores
 Spondent esse Tibi (Puella bella)
 Farorum triplices feræ sorores.
 Ridentes Charites tuis ocellis
 Ducentes choream (Tenella Regis
 Proles) deliciisq̃ue, gratiisq̃ue,
 Blandis illecebrisq̃ue Te venustant.
 Cypri Diva tuo imprimiit labello
 (Virgo) purpuream rosæ decorem,
 Presiâ dum Dea basiatione
 Blanditur: niveæ tuz nitorem
 Dat fronti, aurea qui ferat decoræ
 Formæ præmia, Pastor ipse Judex
 Audax si foret. Ipsa pollicetur
 Majestate nitens Tonantis uxor
 Gazas, & generis decus; jugales
 Spondet Lata faces: Dabis nepotes
 (Vincens virgo Deas venusta) terris
 Æternam sobolem, polóque dignam,
 Inquit Juno. Minerva dat Puellæ
 Dotes ingenii. Deosculantes

Hanc

Hanc Gnatam lepidam beatulamque,
Cœlum deinde petunt Deæ benignæ.
Ornatam Sobolem videns MARIA,
Infantem ut faciat venustiore,
Tantis dotibus addit Ipsa NOMEN.

Joannes Randall in art. Bac.

Aul. Penb.

*In Augustissimum Regem Carolum, Regnam
Mariam, & utriusque nominis Principes.*

CAROLUS STEWARTUS ET MARIA } Anagram.
Vita vestrū certa salus Arē.

SE videt in Carolo Carolus; sed vivat in illo,
Vivâque sic verè vivat imago Patris.
Ut Matris speculum verum sit Nata, Maria
Utraque se videat conjuge prole parem.
CERTA SALUS VITAE VOSTRŪ M sint numina: sic quæ
CERTA SALUS ARē est, ara salutis erit.

Joan. Tyndall C. C. C.

in Artibus M^r.

In serenissimos Principes Carolum & Mariam

Δις Χοι.

PROles una refert Patrem specie, altera Matrem:
Ambo precor referant virtute utrumque parentem.
S. Plumme *Aul. Clav. M^r. artium.*

EIS.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΥΧΟΣ
ΚΑΡΟΛΟΝ

γενεθλιακόν καὶ ἐκτικόν μέτρον.

Κάρολος Ὁναλιδάρχον ἐπὶ Τεῖχος

Ἀναρχαμμαθοδεῖς

Τὸ Ῥόδον τ' ἐπὶ Λαυῷ, Καίσαρ τ' Ὀλόραει.

Χάρμα Βρετανιακῆς Νήσου, καὶ Καίσαρ ἐπὶ χῆτης,
Λαῶ ὅλοιο Ῥόδον καὶ ἱμερόεσσα Χάει.

Καίσαρος αἶσαν ἔχον Σοὶ ἢ Κόπῳ κήποισι ἔννυ
Δοίη Ζεὺς, Κόπῳ, Λευκερύθροιο Ῥοδῷ.

Κάρολος καὶ Μαρία ἡ τῆς Μαρίας γυνὴ
Πειφανής.

Ἀνάρχαμμα.

Ἑρμα καὶ Ἑρως Γάλ', Ἄμα καὶ Ἴον Ἑρως
ἑσπ, Φᾶρός τε Πειρία.

Φᾶρος ἑσπ' τε τῇ Πειρία, Ἄμα καὶ Ἴον Ἑρως,
Ἑρμα ἑσπ' Ἑρως, καὶ Γάλ' ἑσπ' Ἑρως.

Joannes Petterus Coll. D. Ioan.

in Artibus Baccalanr.

cum ἡ τῇ
subscripto in
παιρ fit per
Synaresin ex
αἶ.

*Illustriſſimorum Principum CAROLI
& MARIE Genethliacon.*

P*estifer* annus erat, pariterque *salutifer* idem,
Scilicet ex *ortu Principis* orta salus:
Sæva sed in causa, miseræ quod *carmina* Musæ
Et sua distulerint *gaudia*, *pestis* erat.
Ergo prius nostro quam posset *carmine Princeps*
Dici, conjuncto nomine *Frater* erat.
Jamque ideo junctum fratris pariterque sororis
(Sunt quia conjuncti sanguine) *carmen* erit.
Pluribus (optamus) fraterque sororibus ille
Fiat, & innumeris fratribus illa soror.
Sic ut utrinque iterum cum sis, *Regina*, beata,
Gaudeat exemplo *scemina* virque tuo.

Aliud.

D*Elos* sola nequit geminos *erratica* *Divos*
Nunc jactare suos: parilem tulit *Insula sortem*
Nostra: *gemelliparas* imitata est *Anglia* terras.
Carolus en fulget nobis velut alter *Apollo*:
Et *Maria* *Angligenas* inter pulcherrima *Nymphas*
Phœbes instar adest. At nox licet una *Dianam*,
Una tulit *Phœbum*; *Carolus* licet altera nostrum,
Altera jam *Mariam*: facit hos quoque *Musa gemellos*
Nostra, simul binam conjungens *carmine* *prolem*.

Rogerus Wood, *Art. Baccalaureus.*
Sid. Suff. Coll.

In Principem MARIAM.

V*icimus* *invidiam*, sacrisque litavimus *aris*
Divorum: nunquam marcescent *sceptra* *Britannis*.

M

Pignora

Pignora perpetui suscepimus aurea fati.
 Multiplicat Lucina deas hoc ventre secundo:
 Atque superfecerat, felix hærede secundâ
 Albion: hanc unam venerentur singula regna.
 Hunc uteri fructum vel pomis invidiosum
 Hesperidum servant oculata fronte *leones*
Angliaci. Saltet *leo Scoticus* inter amcenos
Flores, tripudians sacra ad natalia Divæ:
 Temperet hosce modos *cithara* glacialis Ierne.
 Hujus in adventum sternat sua *lilia* dives
 Gallia, commiscens divinis ferta coronis.
 Túque tuas *plumas*, Princeps, superadde sororis
 In pompam, plenius ut currant gaudia ripis.

Guil. Leche, *So. Mag. Coll.*

Ad { *Regem Carolum* } De { *Principe Carolo.*
 Reginam Mariam } *Domina Maria.*

Spem speciémque novam vestri retulistis uterque,
Carole Túque Tui, Túque *Maria* Tui.
 Maesti Nominibus geminatis sitis uterque,
Carole Túque Tuo, Túque *Maria* Tuo.
 Qui dulces referant mores aëúsque Parentum,
Carole chare, Tibi est; Alma *Maria*, Tibi.
 Accrescat lateri felix utriusque Parentis
 Germen, & in Planta vivat uterque sua:
 Regna salutaris quorum latentur in umbris
 Quot lustrat curru Lunæque Sólque suo.

In mensem Novemb.

DUm parit in lucem Te, Clara *Maria*, November,
 Qualibus auspiciis undique cincta venis!
 Quos inter sanctos & Tu celebraberis olim,
 Primus ab his sanctis omnibus omen habet.

Sancti

Sancti cesserunt: Animarum crastinus urget,
 Surgit & auspiciis Lucifer iste suis.
 Non opus est animas, non sanctos addere quarto:
 Unica pro cunctis sancta *Maria* sat est.
 Irrita conatu nisi Turba cruenta fuisset,
 Sulphureum furiis in scelus acta suis,
 Jam primus quintusque dies coiisset in unum,
 Sanctorum ut numerus grandior indè foret.
 Angliacæ *Carolo* sextus dat jura coronæ,
 Angelicum *Henricum* dum diadema capit.
 Aurea dum flagrant Ephesinæ templa Dianæ,
 Pellæum Infantem lux duodena parit.
 Cesserunt Idus: beat *Elisabetha* sequentes.
 Anglia cur illos non colat alba dies?
 Ultima, Scotorum, sibi poscit Festa, Patronus,
 Mensi te gaudens adnumerare suo.
 Sit felix faustusque precor Tibi, clara *Maria*,
 Mensis hic omnibus nominibusque sacer.

Z. Tuttesham, *Mag. Art. Trin. Coll.*

In utramque prolem auspiciatissimam.

S Alve nobile par: tibi thurea dona cremamus,
 Debetur meritis spica Cilisia tuis.
 Viva tui patristu, *Carole*, solus imago:
 Illa suæ vultum sola parentis habet.
 Cedit Gnossiacæ tibi fax, *Maria*, coronæ:
 Nec tibi par Clarius, *Carole* Magne, Deus.
 O bona progenies, cui vipera sibila colla
 Poneret, & diras sæva noverca minas!
 Vivat, & ex illa soboles nova crescere possit,
 Irreptet placido græxque protervus avo:
 Mox avix blandus concurret ad oscula blandæ,
 Et tremulo exceptum ventilet illa genu.
 Interea *Carolus* crescat tibi, *Carle*, *Mariam*
 Inque sinu foveas, diæ *Maria*, tuo.

Crescat uterque (breui videam decrescere vestes)

Ut solet optato planta rigata lacu.

Sic cuperent olim matres peperisse Latinæ,

Optarent Graiæ sic peperisse nurus.

Cum fuerit sponsæ maturus hic, illa marito,

Ille sua felix sit precor, illa suo.

Tho. Page, *Regal.*

Optatissima dona largiendo,
Insignem puerum, puellulamque,

Tutorem fidei Deus tuetur,

Insigni cumulans beatitate.

Lucet gemma puer prioris anni;

Lucet gemma soror sequentis anni.

Sic, summus genitor benignitate,

Binos, mirifica, coronat annos:

Carolus genitor dum, utroque sexu,

Firmatam sibi perspicit coronam,

Firmatam populo Dei coronam.

Andreas Wood, *D. Jo. Secius,*
S. Theol. Bac.

Nemo *rosas*, nemo genialis *lilia* veris
Esse canat solas ingeniosus opes:

Diva *Maria* genis intacta *rosæ* pudicis

Circumfert: Quæ non *lilia* membra ferunt?

Hæc dedit Autumnus: Te, Ver, beet aura Favoni,

Ventorum quantum gaudia veris habent!

Sola sibi famulum divina *Stuartias* annum

Temperet, Autumni sola gubernet opes.

Aurea stirps *Caroli* te, terra Britanna, coronat;

Hæc erit & capiti gloria certa tuo.

Decidat arboribus coma, decidat umbra sacratis

Ilicibus: fructus Anglia cerne tuos.

R. Pierce, *Regal.*

D. Carolo, Mariæ, uterinis Principibus.

A Urea regna fugant pejora argentea, ferro
Nos infelices deteriora premunt:
Æva mali, puris non appellanda metallis,
Digna quibus nomen scoria sola daret.
Hauimus & sæc'li nos hoc commune venenum,
Inficitur nostrum, scæmineúmque genus.
Displicet insectæ superis contagio terræ
Stat penes & solos tanta medela Deos.
Sic Dii constituunt: Carolus Maria propago
Mariæ Caroli, sint medicina mali.
Sanctius indè genus sumus integriúsque futuri:
Ille suum sexum condiet, illa suum.

De stella interdiu apparente.

CUM Rex Paulinas grates libaret ad aras,
Pro natalitiis, Carole parve, tuis;
Stella Venus medio sub sole effulsit ad ortum:
(Magnus in hanc stellam, credite, solis amor.)
Conticuere omnes: vulgóque adstante, stupebas
Et tu cum populo, Carole magne, tuo:
Interpres nullus veniet? qui anigmata totus,
Ænigma hoc cœli solvere præco nequit.
Assurgit mendax nigriori anigmate vates:
Vult nullo sensu sensa plicare Deum.
At sua jam cœlum tibi, Rex, arcana repandit,
Effarique putes talia verba Deos.
Sicut ab Eoa, dum sol non occidit, ora,
Comparet medio, Carole, stella die:
Sic tibi Dii spondent, Regina micabit amoris,
Dum superest Carolus, Carole, gnata tibi.
Quàm facilis mens est interprete numine cœli!
Sol est Carohulus, parva Maria Venus.

Tho. Ryley, T. C.

Ds

De felicissimis Natalibus Illustrissi-
morum Principum Caroli
& Mariæ:

QUIS Musam stimulat, poeticumque
Jam tentat genium, sereniore
Me vates animo? altiore quæ mens
Aut sancto magis incalcescit igne?
Tam felix utinam poeta carmen
Possem fundere, quàm beata versus
Astat materies; eamque lætus
Ut totis veneror, colo medullis!
Quæ nobis superi dedere dona,
Dent agnoscere; sed nefas precari,
Vires muneribus pares receptis,
Vires lætitiæ pares: Apollo
Totus deficeret; coacta vatum
Mundi pondera, quàm minora nostris,
Tantis quàm leviora rebus essent!
Non cunabula Caroli, levèsq̃ue
Lusus lusibus explicare cunèti
Musarum plutei queunt, nec unguis
Demorsi unguiculos vel ejus ulli
Versu attingere debito tenellos.
Vagitus teneræ novos Mariæ,
Non quantum est hominum eloquentiorum
Æquare eloquio potest: filere
Hæc infantia cogeret magistrum
Fandi (si modò viveret) supremum.
In lætas abeat preces Camœna;
Carmen cum nequeat: sit iste versus,
VIVANT Carolus & Mariæ parva,
Faxit *Gods* Deus, corvi,
Dum sint bis puer atque bis puella.

R. Bulkley, C. Joan. Socinus,
in Art. Bass.

Ἔἰς τῆς αὐτῆς ὁ αὐτῆς.

Τῆς Καρόλης Μαρίας τε καλῶς ἄσονται γνέφλας
 Δεῖ γε συνεμφάνειν τὴν σφετέρην γυνεάν.
 Ἐἰ γὰρ ποιητὴς ἔ ποιῆται, τὸ μέλη τε
 Ποιεῖν, σωμαπλοῖς σὺν μελέεσσιν ἔχει
 Οὐ πόνος, ἔ παλάμη ἔστι δύνατ', ἀλλὰ πεπλάσθαι
 Μῦθον ἀοιδόπολον τῷ τοῦ ἔργου ἔστι.

*Serenissimæ Principis Mariæ
 Genethliacon.*

Quid mirer smaragdum ungue delicato
 Attritum Heliadum? quid Atticive
 Ardentem propè muricem roseti?

Tu Princeps, medio licèt Novembre,
 Flos & gemina tui es, Maria, sexus.

Quid mirer cumulum struis Sabææ,
 Rostro quam ales Arabs metit supino?
 Quid spirantem ave nupera favillam?
 Tu Princeps, licèt ore vagienti,
 Phœnix una tui es, Maria, sec'li.

Quid mirer magè Memnonis parentem
 Pulchram post piceas videns tenebras?

Quid vultus Hyperionis serenos?
 Tu, cunis licèt & tenella Princeps,
 Sol es luxque tux, Maria, gentis.

Collatus tibi sordidus smaragdus,
 Turpis flosculus est, frequensque Phœnix,
 Et Aurora nives fugit genarum.

Verùm definite ista pervicaces,

Metisi

Metiri Hendecasyllabis Camœnæ:

Vestro talia grandiora plectro,

Nec reptante sonanda choliambo.

Quod voto superest tamen; fruarè

Fatorum, Dea, liberalitate:

Vivas moribus in tuis, & ipsam

Transmittas Pyliz orbitam senectæ.

Quin hoc & superest, beata Princeps,

Tam sis castior omnibus puellis;

Tam sis clarior omnibus puellis:

Quàm sis gratior omnibus puellis;

Quàm sis charior omnibus puellis.

ΠΡΟΣ ΚΑΡΟΛΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

καὶ

ΜΑΡΙΑΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ

Ἐπίγραμμα εὐκπρόν.

ἘΥ ΖΗΤΩ Ὁ ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΕ ΚΑΙ Ἡ ΜΑΡΙΑ.

Ἀνάγραμμα ἐγκωμιαστικόν.

ἸΩ· ΜΑΚΑΡ Ὁ ΖΕΥΣ ΚΑΙ ἘΡΑΤΗ ΛΗΤΩ.

Ἡ Ν φιλέσκει παῖτερ Κρονίων, Ἀλλὰ ἐρατὴ ἔτι·
Ἡ Λητὼ ἐρατὴ ὃν φιλέσκει, μάκαρ.

Ἀμφότεροι μάκαρες, καὶ πμπεστροὶ ἄλλαν·

Ὅις διπλὸν τέκος ἔσθ', Ἀμφότεροι μάκαρες.

Υἱὸς Φοῖβος ἔσθ', θυγάτηρ καλὴ Εἰλείθυια,

Καὶ ὁ Ὀλυμπον ἔσθ', ὥς ἡ Ὀλυμπον ἔχει.

Ἀμμι πέλεις Ἀλλὰ Μαεῖν, Κάρολός τε Κρονίων,

Καὶ Μαεῖ, ὥς Ἀλλὰ, φάδιμα ἄγρα τέκε.

Ῥωβ. ὁ Νεάνδρ' ἐκ τῆ Βασιλείας.

AD

Π Εἴμψε θιῶν τίς τῆς οὐλύμπια δώματ' ἐχέουσιν
 Νύμφην εὐκοσμον; (μάλα παῖς θεοεικέλος ὄβρι)

Θνητὴν ἢ γυνὴ θνητὴ τίω γείνατο κέραν;
 Φοῖβος Ἀπόλλων ἔγω τίω κληῖζετο παῖδα.

Θνητῷ μὲν κρείττων, οὐκ ἀθανάτων περὶ δ' ὄβρι.
 Καί με καπηγῆτις Καρόλῳ ἐδίδαξ' ὀνομαίνῃ.

Ὅς τε μέγας, πολυέτατος, ὄντων κάλλιον ἐθιῶν
 Κῦδος ἔ' πάσις ἀρετῆς κρήδεμνα λέλογχεν.

Ἡὼς τ' ἡελίος τε μέγας, χρυσάμπυκες ὄρεα

Κρατὶ ἐπ' εὐθαλέῳ τεφάνηεν εὐτοκίῳ ἄρουντο.

Tho. Flathers, Coll. Sid.
 in Artibus Magister.

AD
 ILLUSTRISSIMUM MAGNÆ
 BRITANNIÆ PRINCIPEM
 CAROLUM,

*Quod in eius gratiam & usum, ad quem hereditario
 jure pervenit, Genethliacon illustrissimi Eadverdi
 Principis Cambriæ, &c. post Regis istius nominis VI,
 à Jo. Lelando Antiquario elaboratum, in quo præcipua
 Principatus Cambriæ loca singulari artificio com-
 plexus est, denuò imprimi oporteat.*

Nunc iterum divine tuos Lelande labores,
 Quis olim hæc hæc decinisti versibus ortum
 Principis Eadverdi, donec lector; nec ultra

N

Quæritos

Quæsitos celeri tardes committere prælo.
Tale *Genethliason* tam dignum luce, tenebris
Et squalente situ non convenit esse sepulchrum.

Cessit hoc in vestrum nunc jus, *Celsissime Princeps*,
In quo post aliquot lector miraberis annos
Cognita magnanimis montosa cacumina Cambris,
Et modò præcipiti, leni modò flumina cursu
Inter inæquales sparsim labentia ripas
(Omnia nominibus passim descripta vetustis)
Tam lævi ac placido potuisse incedere passu.

Assumptis *Spedii* tum forsàn singula chartis,
Vel, *Saxone*, tuis, oculis lustrare libebit,
Et tenero montes digito signare stupendos,
Oppida, castra, ædes sacratas, flumina, portus.

Illic invenies, populum quæ gaudia lætum
Exhilarant, *Princeps* diâs in luminis oras
Cum missus Patrem, Matrem, Patriamque beârît;
Quæis sua, cum primis, testetur *Cambria* signis,
Dives & effosso bimarîs *Cornubia* stanno,
Cestridæque adjunctis Devâ propè diffita Cambris
Flumine, sortita est à quo * *Devania* nomen.

* Id est, ager
Cestrensis.

Ielandus.

* *Camd.* in
Britannia ult.
edit. Lat. in
fol. Londin.
1607. pag. 118
ubi de Ordi-
nibus Angliæ.

Sumpsit ab his olim *titulorum* nomina *Princeps*.

Sed modò, concessum quem * *MAGNA BRITANNIA* donat,

Auctior est, ex quo *pacatas* junxit in unum

Belligeras gentes nodo felice *Jacobus*.

Et nunc unanimis, latè quâ regna Britannia

Fluctibus obvallans circumluit *Amphitrite*,

Expromunt Britones lætas de prætoris voces

Mirifica omnigenis testantes gaudia signis.

Vive Deum soboles; felicibus utere fatis:

Omnia contingant tibi summa; beata Parentum

Et populi spes, ad regna hæc, ad cœlicâ crescet.

Ad eundem.

Non ego *Phœnicem* voco te, dulcissime *Princeps*,
Quamvis sic aliqui, nec malè, sæpe vocant.

Dicere

Dicere felicem te malim. Sin tibi Phœnix
 Contigerit talis, qualis Achillis erat,
 Regale ediscas, quo præceptore, *Jacobi*
 Et memori infigas pectore Δωρον avi;
 Si Patris ut vultu vultum, sic pectore pectus
 Ad vivum referas, & sapientis Avi;
 Quod tener Edvardus rarum, quod habebat Elīsa,
 Decessorūque olim tempore quisque suo,
 Si tibi decerpas; tēque, his instructus abunde,
 Ad cœli & terræ regna futura pares;
 Si, cū tradiderit Pater optimus, omnia felix,
 Hæc, accepturus cœlica, regna tibi;
 Marte togæque bonus, recto moderamine dexter
 Imperii nōris fræna tenere tui;
 Dicēis meritō Phœnix. Sic volvere Parcas
 Exopto: voti summa sit ista mei.

ΕΙΣ ΤΗΝ ἈΔΕΛΦΗΝ ΑΥΤΟΥ
 ΤΗΝ ΜΑΡΙΑΝ.

Σ Ωτῆρ ἡ Μαρία τίχεν ἐξ ἑ παρθένος υἱόν,
 Θαῦμα βροτῶν τι γένε' ἀγγελικῶ τι χόρῳ,
 Τίμιον, ὡς εὐχός, Μαρίας πύλε τῆνομα μυτρεῖς
 Καί, μετὰ τῷ υἱῷ τῆνομα, πρῶτον ἔην.
 Ἐπὶ θεανθρώπῃ πρῶτον ἔ' υπέρροχον ἄλλαν
 (Καὶ γὰρ ὅλ' αἰδὺς πηγὴ ἔγεντο εἰς)
 Τῆς Μαρίας τὸ δ' ἐπ' ἔτ' ἄλλαν προβέβηκε γυναῖκα
 Τήνδ' ὅπ' ἔρ' πασῶν μνηστῆρα Χειρὸς ἔχεν.
 Τῆνομα τῆς Μαρίας ἔλαχε, βασιλῆιον ἔπος
 Ἐγὼ ἔ' Μαρία σοὶ παραλήμμα βίβω.

Ἐν σοὶ μορφώσθω Χειρὸς, συλλάμβανε πάσας,
 Ἐξ ἀπαλῶν οὐράων, ἔκ τε καὶ τὰς ἀρετῶν,
 Πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἐλπίδα· παιτοδαπὰς τὸ
 Τὰς ἄλλας μήτηρ, παρθέτος ἦσαι, τέκε.
 Ἦν δὲ πῦρ ὅσ' ἄλογος τέχνης ἀστειῶν ἀκρίτη
 Τὴν βρέφος, ἐκ ματρὶν καὶ πόλε θεία μάθοι.
 Οὐλοῦ σοὶ Χάριτάς τε καὶ εὐφροσύνην θεοπαίαντα
 Καὶ ἱεὺς μόνιμον, τὸν πόσιν ὄλβον ἔχοι.
 Χαῖρε βρέφος Μαρία, τοκέων χάρις ἡδὲ Βρετανῶν·
 Παῖς Μαρίας, Μαρίας παῖδά σε εὐλογεῖ.

*Apologetico excusatur Academia, quòd afflicto
 pestilentia municipio, gravi à studiojs
 solitudine confectà, edui in lucem
 Nobilissimi Principis Caroli Na-
 salitia non continuo carmine
 celebravit.*

QUOD nostræ Carolo nato filuere Cameræ
 Nec pia lætitiæ signa dedere suæ,
 Concedi veniam supplex Academia poscit:
Invita officio defuit illa suo.
 Sævit hic illo commotus tempore Phœbus,
 Nec tetigisse lyram plestrâque cura fuit:
 Insolito pharetram sumpsit tum more, veneno
 Plurima quâ diro tincta sagitta fuit.
 Est Cantabrigiz prærupto vertice collis,
 Qui de Castellî nomine nomen habet.
 Indè ex præcipiti subjectam torfit in urbem
 Quæ nervo aptarat spicula, tela necis.
 Illa nimis celeri feriunt volitantia motu;
 Exulit hinc sese pestis & ira Dei.

Insequitur

Insequitur miseranda lues & lethifer annus,
 Dantur & assiduus ossa cremanda rogis.
Alma suos cupiens salvos *Academia*, iussit
 Ut sibi consuleret gens studiosa fugâ.
 Paruit exemplò pubes Academica *Matris*:
 Pars abiit pedibus, pars fugiebat equo.
 Se Musæ, Charites, Nymphæ Camitides omnes,
 Quis ortus *Caroli* concelebrandus erat,
 Florenti juvenum comites junxere catervæ,
 Cui datur in inetricos vera benigna pedes.
 Interea *Alma* sedens vacuas *Academia Mater*
 Ad Cami ripas squallida, tristis, iners,
 Deformata genas lacrymis madefecit aniles,
 Candida promissâ colla tegente comâ.
 Non quod Musarum virus penetrâsset in ædes,
 (His fuit indulgens propitiûsque Deus)
 Sed quia, quam solita est ingens stipare corona,
 Eßet filiolis nunc velut orba suis.
 Tum quia vicinos eßet miserata dolores,
 Quando urbem hinc premeret *pestis*, & indè *fames*.
 Quod pia fluxisset manibus nisi copia plenis,
 Ac aliunde sacer fons salisset aquæ;
 Imperiosa *fames* rapidum misisset ad Orcum
Tabifico plures quàm periere malo.
 Sed relevata *fames*; satis est ad funera *pestis*;
 Crebra volat Clarii dira sagitta Dei.
 Nocte dièque iterat mæstos campana sonores;
 Ante fores pheretrum stat, capulûsque frequens.
 Quaque solet pompam baculo fulgente *Viator*
 Ducere, quando petit turba togata Scholas,
 Vel cùm purpurei Patres agilesque Magistri
 Quadrati accedunt ordine templa Dei;
 Nunc ducit Libitina suas in funere pompas,
 Quam lacrymans sequitur, non propè turba minor.
 Jam filet in Templis præco: deserta Scholarum
 Area graminea fertilitate viret.
 Jam secura Scholis expandit aranea telas,

Et circumvolitans libera cantat avis,
 Incolitur tantum, quin & gratissima servat
 Custodem custos Bibliotheca suam.
 Nullus Aristotelis sacro jam fonte *Sophista*,
 Sive *Recens* solito proluit ora modo.
 Nulla ferebatur sinuoso flumine cymba,
 Quam gratam arquati tegminis umbra facit:
 Quali, animi causa, studiis defessa juvenus,
 Sæpius accito remige sulcat aquas.
 Non Chestertonias adverso flumine ripas
 Appulit allata merce carina frequens:
Annuus adjuncto nec enim *Mercurius* in agro
 Exposuit merces nunc, velut antè, suas.
 Quin & finitimo tabularas limite fixas
 Peste laborantes incoluere casas,
 Sedula sed nimium lacrymoso in flumine, portat
 Quæ pavidos manes, cymba Charontis erat.
Barnelii ulmetum dictusque à nomine *Jesu*
Lucus erant nullo jam propè trita pede.
 Nil fuit hic læti: dolor undique; & omnia mœsta,
 Tempa, Scholæ, fontes, flumina, lucus, ager.
 Non erat hoc tempus pangendis versibus aptum:
 Sunt benè composuæ carmina mentis opus.
 Concidit ingenium, cum territat undique lethum,
 Nec fuit *atratis alba* canenda dies;
Alba dies *Caroli* celebris natalibus orti,
 Lætitia cunctis excipienda modis.
 Adde, quod ingenio pollens vivace juvenus,
 Castalii decus & gloria prima chori,
 Non fuit ad certæ revocanda pericula mortis.
 Ut *tristi* *latos* funderet ore modos.
 Quæ canerent *natale* suum, *genialia* Princeps
 Carmina cujusquam *funere* nollet emi.
 Sceptrigerum nunc cum *Carolus* Regina beârit,
 Lucina facili, *pignore* læta *novo*;
 Collectis iterum *Grantana* Academia natis
 Lætiior, & numero plenius aucta suo,

Effusis postquam precibus votisque solutis
 Gratia de puro est reddita corde Deo,
 Sollicitat Phœbum reducensque in carmina Musas,
 Fundit & è placido pectore *grata* modos,
 Natalisque uno *duplicis* complexa libello
Pignoris optatos officiosa canit.
 Seriùs illa quidem, citiùs *Soror altera* ludit:
 Felix *ista* magis, non memor *illa* minùs.

Accipias, animi pacati interprete vultu,
 Officium *Ancilla*, *Carole* Magne, tuæ.
 Reginam Dominus fecundet sic Tibi, Prolem
 Et similem pariat sæpius illa Tui.

Rich. Dugard, *Theol. Baccal.*
Coll. Sid. Suff. Soc.

ΕΙΣ ἈΜΦΟΤΕΡΟΝ ΤΕΚΝΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ.

Τὸν Κάρλω Κάρολος, Μαρία Μαρί' υἱοὶ ἢ ἄμφω
 Ὅντες ἀειτότοκοι κ' ὦσιν ἀειτότοκοι.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ.

Ημετέρων τέλος ὅσιν ἐπεὶ, ἔχ' χάματος' αὐτῆς
 Τίχτε ἔ' αὐτῆς' ἔσση, χάματ' ἀπαυσ' ἔσση.

Θωμᾶς Βουγγελλός, Περμβροχάνος.

FINIS.